

JEIGU ŠITO NETEKTUME...

Keista, kai tenka nugirsti vieną kitą pasisakymą, kad kam mums toji lietuvių — konkrečiai ji nieko neduodanti, o priešingai — tik apsunskinti. Mes galj visai patogiai gyventi ir be jos. Pagaliau vistiek išsivijoje toji lietuvių esanti tik laikinas dalykas: antrą ar trečią kartą ta lietuvių tebūsis tik neaiškus prisiminimas...

Taip kalba tie, kurie visuomeniniame lietuviškame gyvenime patys aktyviai nedalyvauja, tačiau kartas nuo karto nevengia pasirodyti kokiame didesniame suvime arba pareigime. Nežiūrint to, privčiai jie bendrauja pirmą eilę tik su lietuviu, nes kitokio bendruomenės jie visados jaučiasi svetimi ir tik svečiai.

Pabandykite tik įsivaizduoti, kas atsitiktų, jeigu šandie stiga visa lietuviška veikla nutrauktų, likviduotųsi: niekas nieko neorganizuotų, sustotų lietuviška spauda, išsiskirstytų chorai, niekas nerengtų kas šeštadienį lietuviškų vakarėlių, koncertų, susirinkimų. Niekas nelstytų ir akis prašydami aukų, ir t.t. ir t.t. Žodžiu, formaliai lietuviška veikla išblėstų, o mes paliktume be konsultų, be ryšių, be kultūrinės ar pramoginės lietuviškos veiklos. Būkime tikri, kad toks gyvenimas pasidarytų daugumai mūsų tuščias ir beviltiškas. Mes būtume tik darbo jėga svetimame krašte be socialinio gyvenimo. Būtume tik bedvasės žveidavėdūrės figūros, kurios diena iš dienos dirba kad pragyventų ir gyvena, kad dirbtų. Daugiau nieko. Tai būtų kiekvieno mūsų dvasioje ir širdyje atsivėrusi baisi ir nepakeliamą tušumą, kuri daugeliui (o gal ir kiekvienam) pasidarytų nepakeliamą.

Vien tik pagalvojus apie tai svaigsta galva. Praktika būtų dar baisesnė. Tas pristatymas tik akivaizdžiai liudija, kad lietuvių mums išsivijams sudaro ne tik mūsų gyvenimo svetur turinį, bet lygiai ir suteikia atramą, kuri ne tik mums padeda išlaikyti lygybę, bet taip pat ir žadina troškimą gyventi, dirbti, aukoti ir autotis. Tautybės socialiam žmogui reikšia daugiau negu duona. Ji iš bevardės masės nario padaro asmenį. Laukinis nekulturnas žmogus neturėjo tautybės, bet jis ir nebuvo asmuo. Mes patys, bėdami arba nusigręždami nuo savos tautybės prieš įeidami į kitą bendruomenę, turime neišvengiamai dvasiniai nusinuoginti iki laukiniškumo ir tada galvoti, kad turime galimybės įeiti į kitą bendruomenę. Bet juk tai tokia baisi kaina, kuri šimteriopai atsieis, negu mes šandie murmedami aukojame savos tautybės reikalus.

Kiekviena tautybė yra ne kas kita, kaip individuali kultūra. O kiekviena kultūra vystosi tik tęstinumo keliu ir perduodama iš kartos į kartą. Todėl ir pastangos tų, kurie jaunojoje kartoje kad ir svetimoje aplinkoje stengiasi tų savo turimų tautinę kultūrą perduoti vaikams, nėra bergždžias ar beprasmiškas reikalas. Tiesa, šitai atlikti reikia pastangų, net gana įtemptų, kai tuo tarpu namie to visai nereikėjo — viskas vyko natūraliu keliu. Bet juo sunkiau kas nors iškovojama, juo tai labiau vertinama ir branginama. Tik tie nuleidžia rankas kovoje už savo tautinį testinumą, kurie iš viso niekam nesirytą. Ir dėl to sąmoningas lietuvis dirbdamas tautinį darbą dabar nesirūpina, kas bus po penkiasdešimt ar daugiau metų, bet stengiasi ir sielosi tuo, kas šiandien turi būti padaryta. Nes juk niekas neatsakingas, ką nuveiks šioje srityje jo vaikai ar vaikų vaikai, bet tiesiog atsakingas už tai, ką šiandien darom ar ko nepadaram. Tiesa, sūnų palaidūnų yra ne tik šeimoje, bet ir tautoje. Bet juk ne jais remiamasi, o ištikimaisiais.

(v.k.)

PADEKA

65-rių metų sukakties proga mane privčiai ir spaudoje sveikinusiems — bičiuliams, ALB apylinkių valdyboms, organizacijoms ir atskiriems asmenims reikiu nuosirdžiai ir giliai padėką.

S. Narušis

MŪSU! PASTOGĖ

Registered at the G.P.O. Sydney for transmission by post as a Newspaper.

XVIII Metai Nr. 17 (938)

1967 m. gegužės 1 d.

VYTAUTAS BERNOTAS

POLITIKOS VINGIUOSE

PROLETARŲ VIENYBĖ

Hanojui reikalaujant Sov. Sąjungai ir komunistinė Kinija pasirašė sutartį, pagal kurią strateginė karo medžiaga be jokių kiniečių trukdymų bus pervežiama į šiaur. Vietnamą. Kiek laiko sovietai vėžė karo reikmenis laivais, nes nepasitikėjo kiniečių tarpininkavimu. Sov. Sąjunga apkaltino Kiniją, kad jų siunčiamos prekės per Kinijos teritoriją nebuvo gabenamos tiesiog į Vietnamą, o pasukdavo į šoną. Kiniečiai taip elgėsi, kad galėtų išsiaiškinti ir nusikopijuoti kaikiuriuos ginklus. Ši sovietų — kiniečių sutartis nereiškia, kad buvę nesutarimai švelnėtų. Visai ne! Ji tik reikią „proletarų vienybę“. Pagal naujai pasirašytą sutartį rusai pristatys savo prekes tik ligi kiniečių pasienio, o tada šiaurės vietnamiečiai jas perims į savo rankas. Be kita ko kiniečiai pareiškė, kad prie „revizionistinių gėrybių“ jie nenori nė piršto pridėti.

Kol kas didžiausią paramą šiaurės Vietnamas gauna iš Sov. Rusijos. Sov. Sąjungai toji parama metams kainuoja apie 500 milijonų rublių (dabartinis rusų rublis).

Vien tik pagalvojus apie tai svaigsta galva. Praktika būtų dar baisesnė. Tas pristatymas tik akivaizdžiai liudija, kad lietuvių mums išsivijams sudaro ne tik mūsų gyvenimo svetur turinį, bet lygiai ir suteikia atramą, kuri ne tik mums padeda išlaikyti lygybę, bet taip pat ir žadina troškimą gyventi, dirbti, aukoti ir autotis. Tautybės socialiam žmogui reikšia daugiau negu duona. Ji iš bevardės masės nario padaro asmenį. Laukinis nekulturnas žmogus neturėjo tautybės, bet jis ir nebuvo asmuo. Mes patys, bėdami arba nusigręždami nuo savos tautybės prieš įeidami į kitą bendruomenę, turime neišvengiamai dvasiniai nusinuoginti iki laukiniškumo ir tada galvoti, kad turime galimybės įeiti į kitą bendruomenę. Bet juk tai tokia baisi kaina, kuri šimteriopai atsieis, negu mes šandie murmedami aukojame savos tautybės reikalus.

Kiekviena tautybė yra ne kas kita, kaip individuali kultūra. O kiekviena kultūra vystosi tik tęstinumo keliu ir perduodama iš kartos į kartą. Todėl ir pastangos tų, kurie jaunojoje kartoje kad ir svetimoje aplinkoje stengiasi tų savo turimų tautinę kultūrą perduoti vaikams, nėra bergždžias ar beprasmiškas reikalas. Tiesa, šitai atlikti reikia pastangų, net gana įtemptų, kai tuo tarpu namie to visai nereikėjo — viskas vyko natūraliu keliu. Bet juo sunkiau kas nors iškovojama, juo tai labiau vertinama ir branginama. Tik tie nuleidžia rankas kovoje už savo tautinį testinumą, kurie iš viso niekam nesirytą. Ir dėl to sąmoningas lietuvis dirbdamas tautinį darbą dabar nesirūpina, kas bus po penkiasdešimt ar daugiau metų, bet stengiasi ir sielosi tuo, kas šiandien turi būti padaryta. Nes juk niekas neatsakingas, ką nuveiks šioje srityje jo vaikai ar vaikų vaikai, bet tiesiog atsakingas už tai, ką šiandien darom ar ko nepadaram. Tiesa, sūnų palaidūnų yra ne tik šeimoje, bet ir tautoje. Bet juk ne jais remiamasi, o ištikimaisiais.

(v.k.)

lis prilygsta vienam austr. doleriui). Sov. Sąjunga daugiausia siunčia traktorius, sunkvežimius, mašinoms kurą, raketas, priešlėktuvinius pabūklus, naujausius MIG-21 kovos lėktuvus ir net paskutinės laidos helikopterus, kurie gali pakelti 100 karių pilnoje kautynių aprangoje. Iš maisto daugiausia siunčiami ryžiai.

Pusę to, kas kainuoja rusams, išleidžia kom. Kinija. Iš Kinijos siunčiami lengvieji šautuvai, automatai, sprogstama medžiaga, spastai, minos.

Rytinė Europos dalis, priklausanti komunistiniam blokui, taip pat remia šiaurės Vietnamą. Maždaug 120 mil. vertės gaminių išplaukia iš Čekoslovakijos (priešlėktuviniai pabūklai), Lenkijos (artilėrija), rytų Vokietijos ir Vengrijos (ryšių priemonės) ir iš Rumunijos (vaistai).

RUSAI ERDVEJE

Rusai niekad iš anksto nepranešdavo, kada ir iš kur bus leidžiamos jų raketos su žmonėmis į erdves. Raketos kapsulė nutūpus ant žemės tą pačią dieną herojų vardai skelbiami viso pasaulio

spaudai. Panašioms amerikiečių žygiams rusai terasdavo pagiežos žodžių ir sakydavo, kad tik ką jie — rusai padaro, tai vėta pasididžiavimo; jų raketos išsaulamos pirmu bandymu ir erdvėse esti tol, kol suplanuota, o kada nusileidžiama, tikslumas esąs toks, kad galima nutupdyti tiesiog Brežnevui į glėbį. Amerikonai tuo tarpu savo misijas atidėlioja, ir jeigu jiems ir pavyksta iššauti astronautų, tai tie kaip varlės žvejojami vandenį ir ne kartą vos neprigėrė.

Po dviejų metų pertraukos sovietai išsirašino. Dar astronautams nepakilus jų vardai buvo viešai paskelbti. Tik iš sovietų pranešimų neaišku, kiek žmonių išleidiama į erdves. Vieni vakaruo se spėjo, kad bus paleisti keturi rusų astronautai, kiti sakė, kad šeši ar net devyni.

Visgi vienas rusų astronautas Vladimir Komarov pakilo ir žadėjo erdvėje susitikti su kitu skraiduoliu ir net pasikeisti vietomis. Ko rusai siekė šia misija, neaišku, bet propagandai tai didelis akstinas. Skridamas virš Vietnamo Komarov perdavė savo linkėjimus drąsiai kovojančiai Vietnamo tautai už laisvę prieš amerikonišką agresiją.

Vargšui Komarovui neteko sulaukti šiaurės Vietnamo pergalės prieš „banditišką agresiją“. Lėdžiantis žemyn parašutęs, prilaikęs kapsulę susipainiojo ir ji kaip akmuo nukrito. Po šito kažin, sovietai toliau beskelbė iš anksto savų astronautų misijas, ar laikysis senos taktikos — girtis, kai jie jau namie.

ZUVO

SOVIEŲ KOSMONAUTAS

Vos tik paleidus amerikiečiams savo erdvėlaivį su instrumentais į mėnulį, susigriebė ir Sov. Rusija su savo įprastinėmis staigmenomis taip kad būtų nustelbtas amerikiečių žygis. Deja, rusams ši staigmena baigėsi tragiškai: išleistas į erdves prityręs kosmonautas Vladimir Komarov besileisdamas žemėn užsimušė. Aiškinama, kad neatsidarė laiku parašutė. Tai pirmas kartas, kada sovietai oficialiai paskelbė apie savo kosmonauto tragišką galą ir tai buvo padaryta praslinkus dvylikai valandų nuo įvykio. Daugelio kraštų atstovai sovietams dėl šio įvykio pareiškė užuojautą.

— ★ —

Į žuvusio rusų astronauto laido tuves buvo pasinėšę atvykti į jose dalyvauti Amerikos astronautai, bet Sov. Sąjunga jų neįsileido sakydami, kad čia yra tik krašto vidaus reikalas.

— ★ —

Pragoje (Čekoslovakijoje) įvymunistų partijų lyderių konferencijos Europos ir Sov. Sąjungos kocija, kur buvo svarstyta ir sudaryta „taikos planas Europoje“. Pabrėžti tame plane šie punktai:

★ Tarp kraštų iškilusių konfliktų atvejais nenaudoti karinės jėgos ginčams spręsti.

★ Laikyti galutinėmis egzistuojančias Europos kraštų sienas įskaitant dabartinę Oderio — Neisės sieną tarp Vokietijos ir Lenkijos ir pripažinti galiojančiomis lygiateisias abi Vokietijas.

★ Paskelbti laisvomis nuo atominių ginklų panaudojimo centrinės Europos sritis įskaitant Skandinaviją ir Balkanus.

★ Išgyvendinti iš Europos svetimų kraštų karines bazes.

★ Išlyginti NATO ir Varšuvos karinių paktų priešiškus.

Konferencija palaiko pastangas

Mes protestuojam

AUSTRALIJOS PABALTIEČIŲ PROTESTAS ANGLIJAI

Australijos lietuvių, latvių ir estų bendruomenių atstovai, susirinkę posėdžio Adelaidėje parašė ir pasiuntė protestus Anglijos premjerui Mr. H. Wilson, Anglijos opozicijos lyderiui Mr. E. Heath ir Australijos fed. vyriausybės galvai min. p-kui Mr. H. Holt ryšium su prieš karą deponuotais Pabaltijo valstybių fondais Anglijoje, kuriuos Anglijos vyriausybė ketina perduoti Sov. Sąjungai.

Šiame proteste Australijos pabaltiečiai išdėsto faktus ir motyvus, kad toks aktas yra neteisėtas, nes nei Sov. Sąjunga turi teisės reikalausti, nei Anglija gali išduoti tuos fondus, kurie buvo deponuoti nepriklausomų Pabaltijo valstybių Anglijoje. Lygiai tie fondai negali būti rikiami su anglų investicijom Pabaltij, kurias jie

prarado rusams okupuojant Pabaltijo kraštus.

Minimą protesto raštą pasirašė Pabaltiečių Tarybos vardu:

M. Hennoste (estu atstovas), J. Ritenis (latvių atstovas) ir J. Lapšys (lietuvių atstovas).

Reikia pastebėti, kad šiais metais Australijos Baltų Tarybos prezidiumas yra Adelaidėje. Jame lietuvių atstovauja nepavargstantis darbuotojas ir visuomeninkas p. Juozas Lapšys. Lygiai su pasikėsinimu į Pabaltijo fondus, deponuotus Anglijos bankuose pasiūsta eilė protestų Anglijos vyriausybei iš įvairių pasaulio kraštų, kur veikia lietuvių bendruomenės padaliniai. Protestai siunčiami arba vien lietuvių, arba, kaip iš Australijos visų pabaltiečių vardu.

NAUJAS

OKUP. LIETUVOS

„PREZIDENTAS“

Išbuvęs 27 metus okup. Lietuvos „prezidentu“ Justas Paleckis atleistas iš visų Vilniuje turėtų pozicijų ir jo vietoje paskirtas M. Šumauskas.

Paleckio atleidimas teisinamas, kad jis paskirtas Sov. S-gos tautybių tarybos pirmininku Maskvoje. M. Šumauskas prieš tai buvo okup. Lietuvos ministru p.ku.

Lietuvos komunistų partijos viršūnėje paliktas nepajudintas tik A. Sniečkus, bet ir jam prižiūrėti ir diriguoti priskirtas iš Maskvos V. Charazovas, kaip antarsis sekretorius.

M. Šumausko vietoje (min. p.ku) pastatytas Juozas Maniūšis.

Įvykiai pasaulyje

atsisakyti atominių ginklų.

Šitokiam taikos planui vakarai priešingi, nes jis naudingas tik komunistiniams kraštams.

— ★ —

Buv. UNO gen. sekretoriaus Dag Hammarskjöld vardo tarptautinė literatūrinė premija paskirta amerikiečiui rašytojui William Manchester už veikalą „Death of a President“.

— ★ —

Pereitų metų pabaigoje Paryžiuje besilankant sovietų premjerui Kosyginui drauge atvykęs ir okupuotos Lietuvos filmininkas V. Žalakevičius. Ten būdamas jis demonstravo eukurtą filmą, kaip lietuvių sunaikinę partizanų, kuriame laisvės kovotojai partizanai pavaizduojami paskutiniiais banditais. Filmas buvo demonstnuojamas tiek prancūzams, tiek ir lietuviams. Kaip Liet. Krikšč. Demokratų Sąjungos „Biuletėnis“ praneša, vietos lietuviai su V. Žalakevičium buvo susitikę ir prie vaišių išsikalbėję. Tas pats „Biuletėnis“ klausia, kodėl dėl tokio Prancūzijos lietuvių pasigimo niekur nepasirodė protestų, kaip kad buvę su panašiu Vladimirovo atsitikimu New Yorke.

— ★ —

I buvusio Vak. Vokietijos kancelerio Dr. K. Adenauerio laidotuves buvo atvykę eilė kitų kraštų diplomatų ir vyriausybės narių, jų tarpe ir Amerikos prez. L.B. Johnson.

— ★ —

Indonezija išprašė du raudonosios Kinijos diplomatus, kurie būdai krašte drumstę gyventojų nuotaikas. Ryšium su tuo įvykiu eilė demonstracijų, kurių metu suminta kelios dešimtys Indonezijos kiniečių.

— ★ —

Anglijos daromi žygiai įstoti į Europos Ekonominę Bendruomenę neša daug vilčių. Aplankyti vi-

si šiai bendruomenei priklausa kraštai ir daugelis iš jų pasizadėjo bent nekludyti Anglijai įstoti į Europos Ekonominę Bendruomenę.

— ★ —

Sovietinio žurnalo „Novy Mir“ (Naujasis Pasaulis) redaktoriai Dementievas ir Zakas pašalinti už tai, kad tame žurnale jie leido paskelbti K. Simonovo karo atsiminimus, kuriuose kritikuojamas Stalinas.

— ★ —

Prancūzija ir Sov. Sąjunga susitarė bendromis jėgomis statyti lėktuvus ir juos net pardavinėti.

— ★ —

Didžiosios Britanijos Lietuvių Sąjungai šiemet sueina 20 gyvavimo metų. Per tą laiką ji stipriai atsistojo ant ekonominių pagrindų: įsigijo namus Londone su viešbučiu ir spaustuve, turi Lietuvių Sodą bei šalia Londono, kur kiekvieną vasarą Anglijos lietuviai rengia savo suvažiavimus, vasarą ir t.t. Sąjunga leidžia savaitraštį „Europos Lietuvi“, išlaiko Nidos knygų leidyklą.

— ★ —

Komunistinėje Kinijoje buvo suorganizuotos demonstracijos prieš Indonezijos diplomatus. Ambasados išdažyti langai, sudeginti automobiliai.

— ★ —

Rašytojas V. Mykolaitis - Putinas vasaras praleidžia Kačerginėje, vasarvietį prie Nemuno, netoli nuo Kauno. *Lit. ir Menas* bal. 1 d., rašė, kad aktorius Laimonas Noreika, iš Vilniaus dramos teatro, Kačerginės Žibutės sanatorijos salę skaitė Putino eilėraščius, ir kad tai kačerginiečiams buvęs „naujas susitikimas su poetu. V. Mykolaitis - Putinas šiuo metu Vilniuje. Yra žinių, kad jau kuris metas, dėl ligos, neišėinas iš savo buto.

(ELTA)

Žvilgsnis į Vilnių...

Vincas Kudirka

ANAPUS

OKEANO

JONAS SOLIŪNAS

KOL DAR NEVĖLU...

Jau pas mus įprasta, ir visai natūralu, kad kiekvienoje kalboje, kiekviename rašinyje linksniuojama mūsų jaunimo problema. Mes apie tai kalbame ir rašome, galbūt, todėl, kad pasąmonėje glūdi nerimas. Nerimas dėl neatliktos ar neatliekamos pareigos jaunimui.

Jaunimui šiandien rūpinasi lietuviškos organizacijos, parapijos bei mokyklos. Va, dabar bent trumpai ir norėtųsi paminėti lietuviškos mokyklos problemą.

Šiuo metu Čikagoje paskelbtas vajus lietuviškai mokyklai padėti. Norima surinkti apie 10.000 dolerių. Suma nėra didelė, bet ar ji bus surinkta — vargu. Lietuviškas abejingumas ir antrą vertus nemokėjimas tokius vajus pravesti greičiausia užsibrėžto tikslo nepasiekia. Gerai, kad rūpinamasi mokyklų finansiniais reikalais. Tačiau ši problema nėra didžiausia problema. Lietuvis šiaurės Amerikoje yra nebloginai įsikūręs ir jei iš jo bus mokama išreikalauti, jis aukoti neatsisakys.

Šiandien didžiausioji lietuviškos mokyklos problema yra mokytojų trūkumas bei pasenusi mokymo metodika. Neturime sąlygų naujiems mokytojų kadrų paruošimui. Tiesa, buvo bandoma organizuoti tai ilgesnius, tai trumpesnius mokytojų kursus. Tačiau tais kursais mažai kas pasinaudojo. Ir kas dar skaudžiau — kursuose dažnai dalyvavo ne jaunesnieji, jau šiame krašte mokslus baigę, o vyresnieji mokytojai, kuriems tų kursų vargu ar iš vis bereikia. Galbūt nemokama prie jaunųjų pedagogų prieiti. Galbūt jaunesnieji mokytojai nerodo daug entuziazmo. Viena tikra — ligi šiol mokytojų paruošimui daug dėmesio nebuvo skirta. Vis stumiasi pirmyn su turimais pedagogais mokytojų paruošimo problemą atidėliojant šalin. Ar tik mes nepavėluosim? Ar vieną kartą nepajausim, nebeturime jokių pakaitų seniesiems. Mūsų turime mokytojai jau yra pasenę. Tie, kurie Vokietijoje dirbo, ne tik paseno, ir nuo gyvenimo atsiliko, bet jau ir pavargo. Daugelio metų sunkaus ir nedėkingo darbo našta nuvargino juos. Ne vienas traukiasi nuo darbo sakdamas kad "tegu jaunesnieji dirba". O tų jaunesniųjų nebėra. Tiesa, kartais ateina vienas kitas jau šiame krašte mokslus baigęs mokytojas. Tačiau ir šis greit pabėga susidūręs su sena, nudėvėta, netinkama mokymo metodika.

Mūsų vyresnieji pedagogai pašėlusiai kietai ir užsispyrusiai laikosi dar Lietuvoje turėtojo ir naudoto mokymo būdo. Pro juos gyvenimas praplaukė ir nutekėjo kaip vanduo nuo žąsies plunksnų. Dar vis bandoma dirbti senu metodu. Čia ir yra didžiausia problema bei pavojus mūsų lietuviškai emigracinei mokyklai.

Vargu ar mes šiandien galime pateisinti senų vadovėlių naudojimu bei aiškinimais miestelėnams apie lietuviško kaimo grožį. Jei taip daroma, tai gyvenama iliuzija ir savęs tenkinimu, jog vaikai turi suprasti tai, ką mes žinome, kuo mes gyvenome prieš daugelį metų.

Nėra abejonės, kad lietuviškos mokyklos likimas priklauso nuo tėvų sąmoningumo. Čia su gailėsčiu tenka pasakyti, kad vyresniosios kartos tėvai į lietuviškos mokyklos naudą žiūri skeptiškiau, nei jaunesnieji tėvai. Pikta, kad vyresnieji teisinasi, jog negalima vaiko mokyti lietuviškai, nes jis įsigys... akcentą. Tai negražu, nes toks tvirtinimas yra visai nepagrįstas. Jaunesnieji tėvai vaikus leidžia mokyklon su tikslu, jog vaikas išmokys kitą svetimą (!) kalbą. Gal ir gerai, kad bent taip galvojama. Geriau negu nieko. Tiesa, jaunesnieji dažnai savo vaikus leidžia savanaudiškumo vedini. Jiems neretai šeštadieninė mokykla yra tam tikras "baby - sitting". Ačiū Dievui, kad tokių tėvų dar nėra labai daug.

Pačioje mokykloje dažnai susiduriama su mokinių drausmės klausimu. Ne paslaptis, kad neretai vaikas labai nenoriai lanko lietuvišką mokyklą. Juk jam tai viena diena daugiau mokykloje. Užtat klasėje susiduria pasenęs mokytojas su neklaužada miestelėnu. Vienas kitam jie yra labai svetimi. Viskuo: galvosena, amžiumi, aplinka, etc. Tai didelė problema, kurią tegalima išspręsti tik atnaujinus mokomąjį personalą ir pakeitus mokymo metodą.

Prieš mus didelė problema lietuviškos išlaikymo fronte. Kiek toji kova bus sėkminga ir kas ją laimės, dar sunku pasakyti. Tačiau iš mūsų lietuvių emigrantų pusės tas frontas jau braška. Reikia jau susirūpinti, kol dar nevėlu.

TOKIOS TOKELĖS

Nuteistas miriop. Čikagos žudikas, nužudęs aštuonias gailėstingąsias seseris, Speck teismo rastas kaltu ir nuteistas miriop. Jo advokatai padavė apeliaciją ir žada eiti iki aukščiausio teismo, idant ji išgelbėtų nuo elektros kėdės.

Ir vėl mirtis. Kanadoje mirė mūsų žinoma veikėja ir pedagogė Izabelė Matusėvičiūtė. Ji buvo pasižymėjusi paskaitininkė ir rašytoja lituanistiniais klausimais. Taip pat buvo "Moters" žurnalo redaktorė.

Studijų savaitė. Lietuvių mokytojų studijų savaitė įvyks Dainavos stovyklavietėje nuo liepos 30 d. iki rugpjūčio 7 d. Šiuo metu sudaromi planai ir parenkami lektoriai.

Išvyksta Vokietijon. Buvusi Čikagos Lyric operos baletų šokėja Birutė Barodičaitė išvyksta šokti į Wiesbadeno State operos baletą teatrą.

Mielą mūsų draugą

JUOŽĄ LAPŠĮ

liūdinti dėl brolio staigos mirties Brooklyne, U.S.A., nuoširdžiai užjaučiame

E. ir P. Matiuikai,
S. ir A. Pacevičiai,
G. ir J. Vasiliauskai.

MINTYS LITUANISTINIO ŠVIETIMO REIKALAIS

(Pabaiga)

PRIEŠMOKYKLINIS AUKLĖJIMAS

Mūsų lietuviškos veiklos organizacijos visiškai nesirūpina priešmokykliniu vaikų lietuvišku auklėjimu, palieka jį tėvams. Tik kai prie kurio savaitgalio mokyklų veikė ar tebeveikia ir savaitgaliniai vaikų darželiai. Bet daug lietuvių tėvų leidžia savo vaikus į australų darželius. Pedagogas L. Dambriūnas savo puikioje knygelėje "Lietuviškas auklėjimas šeimoje", kuri, mano nuomone, turėtų būti A B C kiekvienos lietuviškos šeimos, pataria jokiū būdu vaikų neleisti į svetimus darželius. Todėl reikėtų Bendruomenei susitarus su moterų draugijom ištyrinėti dirvą pilnos savaitės vaikų darželio

įsteigimui. Pilnus registruotus vaikų darželius gal ir būtų sunku įsteigti — susidursime su plačiais kvalifikuoto personalo ir patalpų sanitariniais įstatymiais reikalavimais. Bet kitokio pobūdžio darželius taip vadinamus - children minding centre — būtų visai nesunku įsteigti. Jie veikia komerciniais pagrindais ir vienur reikia registruoti valdžios įstaigose, kitur ne. Tokio tipo vaikų darželių pusiau privatinį pusiau organizacijų globojimą turi Melbourne vengrai. Darželis įkurtas privačiose patalpose prižiūrimas apmokamos vedėjos, kuriai dar padeda vaikų motinos, prižiūri ir auklėja vengriškoje dvasioje 10 nuolatinių, kurių tėvai dirba, (kas

dien nuo 8 iki 6 penkias dienas savaitėje) ir keletą padėinių vaikų 2-6 metų amžiaus, kainą 1 doleris dienai, 5 doleriai savaitei. Darželiui pasitaikiusius finansinius sunkumus išspręsti padeda organizacijos, viena iš jų užmoka už pieną ir t.t. Tokio tipo darželių reikėtų ir mums tik apgraižti pasiteiravus, Melbourne susirado kelios jaunos šeimos, kurios su malonumu siūstų vaiką į lietuvišką darželį, jeigu toks būtų, nes ir dabar, kadangi abu dirba, palieka vaiką australų minding centre ar pas privačius australus. Aišku, sunku tikėtis, kad toks vaikas išmokyti lietuviškai. Manysčiau kad lietuviški vaikų darželiai yra būtini visose mūsų kolonijose ir kad tokių lietuviškų darželių įkūrimo galimybės verta panagrinėti, tuo labiau, kad gaunant savas patalpas Lietuvių Namuose nemokamai ir samdant tik vedėją užtektų pradžiai tikrai kokių penkių vaikų, kad darželis ekonomiškai nebūtų našta Bendruomenei. Nebūtina ALB A-kės turi darželį, kuris galėtų vesti darželį ir mokytojai savaitgalio mokyklose. Apie tai yra buvę kalbėti vysk. Brizgio vizito metu. Bet niekas taip konkrečiai niekur nesikreipė ir neieškojo atsikvietimo būdų. Iš privataus pasikalbėjimo su viena vienuolyno v-ke, kuriai buvo išdėstyti mūsų vargai, atrodo, kad toks seserų atsikvietimas yra galimas be didelių mums išlaidų, o vietinės bažnytinės hierarchijos nuostatai ir varžymai gali būti apėiti, nes Australija oficialiai yra misijų kraštas. Lenkai, jų yra žinoma, daug daugiau negu mūsų, yra kažką panašaus padarę. Pas juos Melbourne dirba viena Amerikos lietuviškos kilės vienuolė, nors lietuviškai beveik nemoka, bet dar su malonumu lanko Melbourne Dainos Sambūrio koncertus. Konkrečiai reikėtų išsiaiškinti su lenkais, kaip jie tai padarė gal galima prie jų prisiglausti savo vienuolyno nusteigiant, išsiaiškinti su australų vienuolynais ir pasitei-

Italija

Velykos Alpėse

(Liet. saleziečių gimnazistų išvyka)

Šiemet pirmą kartą Castelnuovo jaunimas praleido Velykas vašaros stovykloje Alpėse, Červino-Matterhorno papėdėje.

Išvykom iš namų Didžiojo Trečiadienio rytą; ir pulmanu, traukiniu ir vėl pulmanu, per Toriną ir Ivreją pasiekėm Aostos Slėnį — o pietums jau buvom Antey St. Andrė, savoj vasarvietėj (1200 m augštumoj).

Kaip įdomu keliaujant stebėti besikeičiančių gamtą! Lygumoj, nors dar tik pavasario patį pradžią (kovo 22 diena), medžiai jau išleidę pumpurus, o vyšnios bei persikai jau ir apsišėrė baltais bei raudonais žiedais, tarp kurių dūžgia darbščiosios bitelės. O kalnuose — gamta dar nepabudus iš gilaus žiemos miego. Ten šen bei ten pradeda skleistis pirmoji skar džio gėlėlė, bet ir ta taip nedrąsiai; juk, aure, kiek augstėliau, dar sniegas baltuoja!

Naktis čia dar gan vėsi (rytą, prieš saulei tekant, termometras žymi 3 laipsnius šilumos), bet kai pasirodo saulutė — o ji čia įsispindi tik apie 8 valandą! — tuoj viskas pasikeičia, ir termometras pakyla iki 18-20 C.

O giedrumas dangaus! Anei jokio debesėlio (nors tris pirmąsias dienas)!

Ir kaip maloni ta saulutė, kai rytą, perkopusi Tantanės bei Zerbiono keteras, pirmiau eglėčių viršūnėm, paskui pievomis, ilgu žingsniu žengia stovyklos link! Vienoj akimirkoj sublizga languos, veržias į kambarius, kelia iš lovos jaunimą — ir gaivina krūtinę!

Kaip čia visur ramu, šventadieniška! Net Marmonė, vasaros metu putojanti ir užianti, tartum devyni malūnai, dabar tyli — susikaupusi gilioj, akmenuotoj vagoj, Ir kalnai, vasaros atostogų metu murzini ir nuplikę, dabar tokie skaidūs, baltučiai!.. Antai, prieš akis, snieguotais šlaitais Tantanė (2734 m), — tartum baltais kailiniukais apsiiautusi piemenaitė, pasirodusi iškiliai eisenai kartu su kitom, taip pat dar baltuojančiom viršūnėm, kaip Zerbonas (2721 m), Averas (2153 m) St. Evenche (1668 m). Gi kairėj pačioj slėnio sargyboj, įsirėžęs ant slenkščio tarp Italijos ir šveicarų žemės, didingasis Alpių karalaitis Červinas — Matterhorns (4478 m)! Vienišas jis, orus, ir toks iškilmingas, tartum brangia kapa apsisiautęs celebransas, jau pasipuošęs vėlykinėm iškilimėm!.. Patį gamta kelia dvasią — ir kviečia apsimąstyti.

Tai puikiausia proga ir jaunimui nors kiek susikaupti — ir atlikti vėlykines rekolekcijas.

Tai gi, trys paskutinės Didžiosios Savaitės dienos — susikaupimas.

Mąstymui minčių pabėrė direktorius kun. Pr. Gavėnas, o jaunimą praktiškai vedė dvasios keliais kun. St. Šileika.

Už kilometro nuo vasarvietės, Marmonė — parapijos

bažnyčia. Ten Didžiojo Ketvirtadienio vakarinės apeigos; ten improvizuoti apatalai (visi mūsiai), kuriems nuplaunamos kojos, ir Paskutinės Vakariinės koncertacija.

Kaip smagu paskui, šeštadienio vakarą, Alpių keliais žygiuoti Prisišėlimo apeigoms! Švelnus pavasaris glosto skruostus, o augstai pasistebėjus pilnas mėnulis blizga kalnų viršūnėse — ir rodo kelią.

Visur tylu. Tik kalnas kalnui kartoja pavasariškai nusiteikusių jaunimo klegesio aidus. Juk su juo žygiuoja jau prisikėlęs Kristus!

Prieš vidurnaktį pamaldos baigiasi vėlykine komunią, džiugu Alieľiu ir... "Linksmom Vėlykom!" — Paskui mūsų dar laukia iškylos į sniegynus ir — antradienį — namai.

Alpininkas

— ★ —

Balandžio 11-12 d.d. Saleziečių įstaigoj Castelnuove lankėsi vysk. Pr. Brazys su savo bendradarbiais T. Kl. Zalaliu OFM ir kun. J. Duoba MIC. Ta pačia proga iš Romos atvyko ir prof. kun. J. Zeliauskas SDB. Buvo pasitarta dėl ateities palnų.

A.A.

ADELEI MINOTIENEI

mirus, V. Miniotą, dukras ir sūnus su jų šeimomis gilaus skausmo valandoje nuoširdžiai užjaučiu ir kartu liūdžiu.

J. Vizbaras

A.A.

NIKALAJUI CININUI

mirus, dideliame skausme likusią jo žmoną A. Cininienę ir sūnų Algį su šeima nuoširdžiai užjaučia ir drauge liūdi

Stepas Šiška

Ar jau užsisakei Mūsų Pastogę?

Australija numato šiais metais parduoti kviečių už 600 milijonų dolerių, o vilnų už 800 mil. dolerių. Prieš dešimt metų kviečių buvo parduota tik už 185 mil. dol., o vilnų už 1020 milijonų.

— ★ —

Kaip žmogus sunaudoja savo laiką? Asmuo, dirbdamas pilną laiką nuo 16 iki 65 metų apytikriai taip išnaudoja laiką: 46% viso laiko miega, valgo, rengiasi ir t.t., 15% dirba už atlyginimą, 35% viso laiko skiria apsipirkimui, vizitams, skaitybai, televizijai, radijui, daržininkystei, sportui ir kt.

Albertas Seikis

rauti Amerikos lietuvių seserų vienuolynų institute (toks yra) apie galimybes.

TĖVAI

Šiandien jau labai aišku, kad lietuvių išieivijoje išsilaikys ar žlugs su lietuviška šeima. Lituanistinių mokyklų mokytojai čia stengiasi, daro ir darys kas galima. Deja, mokyklų, kad ir geriausiai pastatytų, tam reikalui neužtenka. Patenkinamų ar gerų rezultatų galima pasiekti tik tada, kai tėvai tinkamai paruošia mokyklai vaikus ir su ja bendradarbiauja. Gaila, kad tokių tėvų neper daug turim. Todėl nemažiau kaip vaikų yra ir tėvų problema, kuri dar laukia savo sprendimo. Mes tėvai per 17 metų išieivijoje lietuviškame auklėjime padarėme visą eilę klaidų. Daug kam iš mūsų atsitiko taip, kaip tam posmelyje: Pirkto tėvas knygeles, leido mokslas dukreles, ir išleido, išmokino... šiandien adreso nežino. Žiūrint grynai tik iš tautiškai tėviško taško, tai kas iš to, kokos malonumas lietuviui iš tokio sūnaus, nežiūrint kas jis bebūtų ar profesorius ar sėkmingas biznierių, kuriam svetimai tai, kas tėvui šventa ir su kuriuo nebegalima susikalbėti gimtąja kalba. Norėdami sudaryti geresnes ekonomines sąlygas vaikams mes dažnai tai darėme lietuviško auklėjimo sąskaiton ir dabar neretai gailimės. Pasi-mokę iš praeities klaidų neturėtume leisti kitiems jų kartoti.

LITUANISTINIO ŠVIETIMO KOMISIJA

Kaip jau anksčiau minėjau lit. švietimas ir lit. mokyklų išlaikymas nėra ir neturi būti vien tik suinteresuotų tėvų pareiga, bet visų mūsų organizuotų pajėgų planinga išdava. Lituanistinio švietimo pagyvinimui jo koordinavimui, virš minėtų, ar kitų uždavinių vykdymui iniciatyvos turi imtis patį Krašto V-ba. Tik jį, savo autoritetu galėtų išjudinti ir A-kės V-bas. Gal net reikėtų sudaryti atskirą lit. švietimo komisiją prie Krašto V-bos, vadovaujamą vieno Krašto V-bos nario, ar Kultūros Lituanistinės sekcijos vadovo. O gal reikėtų duoti Krašto Kultūros Lituanistinės Sekcijos vadovui plačius įgaliojimus ir įpareigojimus ir pakankamai lėšų jiems vykdyti. Kas būtų praktiškiau reikėtų pasvarstyti. Bet kas tą darbą bedirbti turėtų duoti būtinai ataskaitinį pranešimą Krašto Tarybos suvažiavime.

MOKYTOJŲ KONFERENCIJA

Sekančių Meno Dienų metu siūlau Krašto V-bai sušaukti lituanistinių mokyklų mokytojų konferenciją, kad tie, kurie dirba šį sunkų darbą, galėtų aptarti metodus švietimo lygiui pakelti, susipažinti su mokslo programomis ir mokymo priemonėmis ir t.t. Didesniam mokytojų skaičiui sutraukti, Apylinkės turėtų apmokėti jų kelionės išlaidas, jei ne visiems tai bent vedėjams, kurie tikrai nusipelnė visus metus aukodami savo laiką ir savo kaštu važinėdami į pamokas.

Mes nesuradome jaunimui visų tų galimybių kad jis būtų ir pasiliktų lietuvis, o norime, kad jis toks būtų, todėl p. Pirmininke, aš ne tik siūlau, bet ir reikalauju tautinės pareigos vardu, kad šie lituanistinio švietimo klausimai suvažiavimo būtų aptarti, būsimoji Krašto V-ba įpareigoja juos bandyti vykdyti ir sekančiame suvažiavime duoti ataskaitinį pranešimą.

TALKA

PADEDA LIETUVIAMS EKONOMINIUOSE REIKALUOSE.

AR ESI TALKOS NARIU?

Lietuvių Kooperatinė Kredito D-ja TALKA
Lietuvių Namai, 50 Errol St., N. Melbourne
Adresas laiš.: Box 4051, G.P.O., Melbourne

VACLOVAS SLOGERIS

Apie lietuviškas knygas

STRAIPSNIS DISKUSINIS

Kiek iš spaudos teko patirti, nami. Turint tai galvoje knygų „vakarų“ pasaulyje turint galvoje lietuvių skaičių išleidžiama ne visai mažai knygų. Tačiau tos pat spaudos bei jos platintojų informacijomis mūsų knyga vis mažiau ir mažiau randa pirkėjų, ypač iš jau suaugusios čia jaunos, o dabar jau vidurinėsios kartos žmonių tarpo.

Kodėl mažai perkamos knygos — yra įvairių nuomonių. Svarbesniais argumentais pateikiami šie: kad lietuviškos knygos brangios, kad žmonės neturi laiko jų skaityti, kad jos yra neįdomios turinio, kad jų tematika neatitinka šių laikų gyvenimo ir panašiai. Panašiai grėsinant tuos argumentus atskirai.

KNYGŲ BRANGUMAS

Ar tiesa, ar ne, kad knygos brangios? Mano atminimu Lietuvoje vidutinė knyga kainavo nuo dviejų iki keturių dolerių. Lietuvos miesto darbininko uždarbis diena buvo apie 6 litai. Vidutinio amatininko ar valdininko mėnesinė alga Lietuvoje buvo apie 400, arba atskaitčius mokesčius apie 350 litų, arba diena apie 13 litų. Čia Australijoje pagrindinis darbininko dienos uždarbis yra apie 6 — 7 doleriai. Vidutinio specializuoto darbininko ar valdininko dienos uždarbis apie 10 — 12 dolerių.

Profesiniai žmonės — gydytojai, inžinieriai, aukštieji valdininkai, rangovai ir Lietuvoje ir čia uždirbo ir uždirba žymiai daugiau.

Palyginus atrodo, kad čia uždirbame maždaug tiek dolerių, kiek Lietuvoje litų. Panašiai ir knygų kainos. Tačiau Australijos dolerio pirkimo galia yra žymiai aukštesnė už lito. Šiuo metu dolerio pirkimo galia prilygsta apytikriai trims litams. Taigi, čia esame maždaug tris kartus geriau atlygi-

namai. Turint tai galvoje knygų „brangumo“ argumentas nėra itinantis.

NĖRA KADA SKAITYTI

Lietuvoje visi dirbo 6 dienas į savaitę ir daugelis iki 10 val. per dieną. Čia normaliai dirbame 5 dienas į savaitę ir tik 7 iki 8 val. per dieną. Metams, skaitant 52 sekmadienius plus 10 dienų švenčių, plus 18 dienų atostogų Lietuvoje dirbome (365 minus 80) — 285 dienas. Čia gi skaitant 104 dienas „savaitgalių“, plus 15 darbo dienų atostogų (365 minus 129) dirbame 236 dienas. Atseit, maždaug dvi dienas dirbame, o trečią esame laisvi. Atrodo, tikrai geras gyvenimas.

Tačiau anuomet Lietuvoje nebuvo televizijos, čia šiuo metu yra, ir daugelis begales laisvo laiko praleidžia tuščiai žiūrėdami į televizijas arba ant vieno N.S.W. universiteto profesoriaus ir „idiotų dėžės“. Tenka paminėti, kad ta „televizijos aistra“ serga daugelis ne tik mažai išlavintų bet ir gerai išlavintų žmonių. Televizija yra rimtas priešininkas knygai. Tai gyvenimo faktas. Panašiai čia išsiplėtęs ir paplūdimyje gulėjimo „sportas“ neskatina skaityti knygų. Lietuvoje to beveik nebuvo. Tačiau Lietuvoje šviesuomenė laiką gaišino „proferansu“.

KNYGŲ IDOMUMAS

IR TEMATIKA

Knygų „idomumas“ yra labai subjektyvus dalykas, priklausantis nuo skaitytojo amžiaus, išsilavinimo, palinkimo, skonio ir t.t. Kas vaikui įdomu, suaugusiam neįdomu. Kas mažai išlavintam žmogui neįdomu, galbūt labai įdomu išlavintam žmogui. Arba, pav., kas tautų kitomis kalbomis senų ir dabartinių laikų rašytojų kūrinijoms ir pan. Vieną charakterin-

gą dalyką pastebėjau, būtent, pavardimui pateikiama didelis procentas, man atrodo apie 50%, poezijos.

POEZIJA

Gaunasi įspūdis, kad esame ne tik dainorių, bet ir poetų tauta. Kaip mano, taip ir daugelio mano pažįstamų nuomone, mūsų poezijos kūrinii diduma mandagiai tarant, deja, labai skysti, dažnai prilygsta gimnazistų poezijos lygiui, arba, anot vieno šviesuolio, tėra „poetinė akrobatika“. Geriau prasila- vinę žmonės mūsų poezijos kūrinii tarpe suras nedaug tikrai vertingų dalykų. Tegu mūsų poetai ir pyksta ant manęs už drąsias mintis, tačiau tą pasakytų ir tikrai geri literatai. Nežinau, kaip perkama poezijos knygos. Bet man buvo televizijos, čia šiuo metu yra, nau, kad būtų sveikiau poezijos leisti mažiau, nes jaunoji karta poezija labai mažai domisi.

Poezijos tematikos neliesiu, nes prisipažįstu retai kada pasijodamųjų kokių eilėraščių. Retai poezijos knygą nuperku, o jei ir nupir- kes tai tik iš patriotizmo ir patik- vartęs dedu į spintą. Man ne- teko nė vienos iš jų perskaityti iki galo. Nesuprantu poezijos, re- tai joje randu grožio, minties tės- tinumo, nors kareivių būdamas 1919 m. iš nuobodulio ir pats ban- džiau šį sportą.

PROZA

Mano subjektyvine nuomone, mūsų rašytojų prozos kūriniai, i- mant vidutiniai, yra geresni už poezijos kūrinius. Tačiau daugelis ir prozos veikalų, net ir iš „pre- miuotų“ tarpo rimčiau juos pana- grinėjus tėra tik vidutinio ar ir žemiau vidutinio lygio“. Čia tą lygį aš imu lyginant su pripažin- tais ne vien tik mūsų, bet ir kitų tautų kitomis kalbomis senų ir dabartinių laikų rašytojų kūri- niais.

P O E Z I J A

VEDA JOAKIMAS VEJAS

IŠ „POEZIJOS PAVASARIO“

PRAEJO VASARA

Praėjo vasara, ateis rūstus ruduo,
ir kaip sidabras kris balta šalna,
o tu užmik ir nieko nespauk —
pračina amžiai kaip viena diena.

Kazys Boruta

BUVAU Į LIETUVĄ IŠEJęs

Buvau į Lietuvą išėjęs.
Ten paukščiai, moterys ir vėjas.

Į dieną visos karvės ėjo,
Ir vėju siautė ir plazdėjo
Didžiulis rudas vieversys —

Ilgai sparnai ir upės plakės,
Ir visos moterys — plaktakės,
Žole apaugo mano akys,

Ir iš pačios gelmės žolė
Raudoni vartės gyvuliai —

Ar aš buvau, ar nebuvo,
Ar molio sapną sapnavau?

Sigita Geda

VEL KAŽKAM BUS PER DAUG DRUSKOS

Vėl kažkam bus per daug druskos,
Vėl kažkam bus per maža kambario,
Po širdim vėl gyvybė krustels...
Ak, kaip skamba pasaulis, kaip skamba!

Ant pagalvės plaukai išsitraikę,
Akys mato per sienas ir stogus...
Žmogui baisiai gyvenimo reikia,
Ir gyvenimas grįžta pas žmogų.

Bruno Sangis

“Poezijos Pavasaris 1966” — rinkinys šių-
dieninės okupuotos Lietuvos poezijos, kuriame
reiškiasi ir vardą seniai įsigiję ir daug jaunų,
knygomis dar nedebejavusių poetų. Išleido: Va-
ga, Vilnius, 1966.

Prozos veikalų tarpe rasime pavyzdžiai įrodo, kad knygos įdo-
daug labai „skystų“ dalykų. Ir tai mumas jos pasisekimui ypač yra
reikšmingas.

PROZOS TEMATIKA

Man atrodo, kad prozos temati-
ka yra ypač reikšminga turint min-
ty jaunosios kartos galvoseną,
skirtingą negu senosios. Mūsų se-
nosios kartos aukščiausias tikslas
išlaikyti lietuvių prieaugančioje
kartoje. Todėl mano nuomone vi-
sa mūsų kultūrinė veikla pagal
išgales turėtų tam tikslui tarnau-
niai, kaip komunistinėje santvar-
koje — visokeriopa kultūrinė veik-
la nukreipiama komunizmo idea-
lams propaguoti.
Todėl ir vakarų pasaulio lie-
tuvių kalba prozos veikalai turė-
versta į eilę kitų kalbų. Tie du tų kiek tai įmanoma tarnauti lie-

tuvių išlaikymui. Atrodo, kad te-
matikos srityje mūsų rašytojai
nepakankamai į tai atsižvelgia.
Neužtenka, kad veikalas parašy-
tas gražia lietuvių kalba, jei to
veikalo tematika neįdomi jauni-
mui. Tokio veikalo jaunimas nes-
kaitys. Kiek pastebėjau, daugelio
rašytojų kūrinių tematika yra Lie-
tuvos senesnių laikų, ypač caro val-
dymo laikotarpyje kaimo gyvenimo
pavaizdavimas, ir kas nepatrauk-
lu, tai daugiausia iš juodosios —
blogosios pusės. Dažniausia greta
senimo širdžiai malonaus gamtos
grožio aprašymo pateikiamas ir
labai vaizdžiai kaimo gyvenimo
vargų atvaizdavimas. Tas vargas,
nedatekliai, tiesa, pasaldinami ir
graziais žodžiais bei išsireikšimai-
Ar mūsų jaunimas supranta pav.,

(Pabaiga psl. 4)

Ethel Owens

GRAŽIOJI BOMBA

Šių dienų australiškas vaizdelis

Kiekvienas mėgo teta Amalią. Kai kas ją va-
dino gandonešiu, bet iš tikrųjų teta Amalija ne-
liežuvaudavo, bet tik mėgo klausytis, ir tam ji vi-
sada atrodavo laisvą valandėlę. Teta Amalija bu-
vo kantri klausytoja.

Kda Jonas įsiveržė į virtuvę su naujaisiu glė-
biu naujienų, jo žmona jas jau buvo girdėjusi.
— Mūsų kaimynai parduoda savo auto maši-
ną, — jis jai išdrožė.

Amalija nebuvo nustebinta:

— Taip. Jei jie parduoda, tai mes galėtumėm
pirkti.

— Ne, ne! Jų mašina — senas laužas, bet man
pasakė, kad ji dar gerai veikia.

— Žinoma, tau pasakė, — pašiepiančiai tarė
Amalija. — Žmanės mums visko pripasakoja. Ir
dar daugiau: jie mano, kad mes tikime, ką jie pa-
sakoja, Ar nejuokinga?

— Tu — šiandien ciniška. Kas tau pasidarė?

— Nieko. Man tik linksma. Pereitą šeštadienį
man krautuvėje Jūlytė prasitarė norinti pirkti tą
seną trantą.

— Jūlytė?

— Taip. Aš pasakiau, kad jai ne visi namie.

— O ji ką?

— Jūlytė tepasakė: “O, teta Amalija! Ar ži-
note, kiek už ją nori?” o po to: “aš manau, kad
tai — graži bomba”.

Jonas šypsojosi:

— Mūsų kaimynai nesidžiaugtų išgirdę Jūlytę
vadinant jų mašiną bomba.

Visgi Jūlytė dar tebėra šlapiaausė mergiotė.
— Turėtum susilaikyti nuo tokių nuomonių, —
subarė Amalija. — Jūlytė — suaugusi ir rimta
mergina, tik ji dar neturi nuovokos apie pinigų
vertę. Be to, toji sena mašina yra perdidelė ir
šiaip ar taip netinka jaunai merginai.

Jonas pritarė:

— Žinoma. Ar tu jai tai pasakei?

— Žinoma.

— ★ —

Keliom savaitėm praslinkus, Amalija sužinojo,
kad Jūlytė pirkė aną seną mašiną. Bet ji greit
įvykį užmiršo.

Praslinko keli mėnesiai, ir tik tada Amalija
išgirdo visą istoriją.

Kartą šeštadienį ji laistė daržą, kada laime
spindinama Jūlytė įpuolė tarp tomų lysvių.

— Sveika, teta Amalija! Ar girdėjot naujie-
nas?

— Kokias naujienas?

— Greitu laiku Jus ir dėdė Joną pakvies į ves-
tuves.

— Į kieno vestuves?

— Vėliau pasakysiu.

Amalija atrodė sujdominta, bet nieko nesa-
kė.

— Verčiau pradėsiu nuo pat pradžios, — ne-
iškentė Jūlytė.

— Ir aš taip manau. O aš ir nežinojau, kad
tu susižiedavusi.

— Aš nesu susižiedavusi.

Amalija pakėlė galvą ir pažiūrėjo tiesiai į Ju-
lytės riešutą rusvumo akis. Ir tada tarė:

— Pasakysiu: tu atrodai laiminga ir, ištikrųjų,
graži.

— Tai, turbūt, meilė daro. Sakoma, kad meilė
jaunina moteris. Ir aš jaučiuosi vėl kaip jauna
mergytė.

— Tu ir esi jauna mergytė, — pasakė Amali-
ja, bet papasakok man viską iš eilės.

— Viskas prasidėjo, kada pirkau gražiąją bom-
bą.

— Girdėjau, kad tu sukvailėjai. Nesuprantu,
kaip tau motina ir leido.

— Pirkau savo pačios sunkiai uždirbtas pini-
gais, — išdidžiai atsakė Jūlytė.

— O ką turi bendro bomba su tavo vestuvėmis?

Jūlytė nusikvatojo:

— Jūs klystate, teta Amalija, bet dalykas toks.

Ar pažįstate mano draugę Zuzę?

— Taip. Ji tokia pat laukinė, kaip...

— Ne laukinė, teta: ji mėgsta nuotykius, kaip
ir aš. Karta mudvi išvykome pasivažinėti ir sus-
tojome pakely užkąsti. Pasukau savo gražią bombą
iš kelio, žinote, saugumo dėlei. Ir įklmpau purvy-
ne. Tiesiai priešais kažkokio ūkio vartus.

— Labai patogi vieta,

— Taigi, ar ne? Zuzė pasiūlė šauktis pagal-
bos mašinai ištraukti.

— Ar ką suradote?

— Žinoma, teta Amalija. Pamačiau kaip tik
ateinantį vartų link jauną ūkininką.

— Ir jį suvaadinote patekusias į nelaimę be-
jėgias moteris?

— Ne, — juokėsi Jūlytė, — nespėjus man dar
išsižioti, jis užgavo mano nuosavybę.

— Kokiū būdu?

— Sakė: grėsmė keliuose, atseit, aš ir mano
gražioji bomba. Miesto moterų... Nenaudingi tva-
riniai! Pudra ir dažai per pirštą storio ant veidų.
Drabužiai kaip vyrų. Šukuosena it išdraskytos vištų
gūžtos. O dėl kelnii! O, teta Amalija! Jei būtumėt
girdėjusi, kad jis sakė dėl mano kelnii!

— Gali ramiai papasakoti, — padaršino Ama-
lija.

— Jis sakė, kad mes turėtumėm savo pastur-
galius sijonais pridengti, nes pasturgaliai sutver-
ti ant jų sėdėti, o ne demonstruoti juos visoj apy-
linkėj ir tuo sukelti nešvankių minčių rimtų ūki-
ninkaičių galvose.

— Jo nuomonė Jums, turbūt, nepatiko.

— Mes nekrepinėme dėmesio, ką jis ten tauškė.

— Ar jis buvo jaunas?

— Jaunas ir gražas.

— Tinkamo amžiaus? — vėl klausė Amalija
šypsodamosi.

— Apie dvidešimt aštuonių.

— Tu dvidešimt dvejų, ar ne?

— Ne taip greit. Dar tolimes kelias iki alto-
riaus.

— Bet atrodo, kad viskas vyksta pagal nusta-
tytą programą.

— Nieks nevyksta pagal programą, teta Ama-
lija. Tarp kitko, ar žinote, kad gulėjau ligoninėje?

— Girdėjau. Kažkas man sakė.

— Todėl, kad esate mielas gandonešis, bet mes
visi jus mylime.

— Kaip ten buvo?

— Matote, čia nieko kito neilečia, tik mane
vieną. Kartą važiuavau viena, ir kažkoks beprotiš-
ku tempu atsirado mano šone. Aš pasukau mašiną...
Atbudau ligoninėje. Tik smarkiai susitrenkusi. Ma-
ma buvo darbe.

— Tavo mama daug dėl tavęs pergyvena.

— Betgi man nieko blogo neatsitiko. Keistu su-
tapimu mano ūkininkaitis, sužinojęs iš radio prane-
šimų man turėjus katastrofą, atsirado ligoninėje.

— Kaip jis sužinojo tavo vardą?

— Aha! Nepasakiau jums. Po to, kada pir-
mame susitikime jis Zuzei ir man pasakė tiek daug
nemalonų dalykų apie modernias paneles, jis pa-
kvietė mus į savo ūkį pietų. Ten visai formaliai su-
pažindino su savo tėvu. Buvo visiškai jauku. Ūki-
ninkaitis atsileido ir ištraukė mano mašiną iš pur-
vyno. Dar palinkėjo tolimesnės sėkmingos kelio-
nės.

— Vienu žodžiu, jūs nugalėjote?

— Aš manau!

— O kaip ten buvo su ta ligonine?

— Turbūt Jurgis norėjo įsitikinti, ar aš gyva,
ar mirusi, ir tik vėliau planavo su manim susi-
tikti.

— Tai jūs susitikote?

— Taip. Jo tėvas mane pakvietė praleisti ke-
lias dienas ūkyje, kol po ligoninės atsigausiui.

— Ir tu nuvykai?

— Kur ten! Ne. Atsakiau laišku dėkodama
už kvietimą ir dar pridėjau, kad motinos jautri
priežiūra būsianti man geriausia.

Amalija šypsojosi.

— Tu nuo mažens mamos išpaikinta. Tavo mo-
tina galvoja, kad ir saulė, ir mėnulis, ir visos žvai-
gždės vien tik tau šviečia.

— Gali būti, bet Jurgis yra šitokios nuomonės:

jis sako, kad aš esu graži, bet baisiai kvaila, kas iš
tikrųjų kaip tik atbulai. Jis pasiryžęs įpūsti man
išminties į mano gražią galvutę, kaip jis sako.

— Ką gi, vyras su nusistatymu. O kada vestu-
vės?

— Ne taip greit, teta Amalija. Dar turiu daug,
daug darbo priešaky, kol galėsiu pasidairyti vyro.

— O ką tu čia visą laiką šneki apie vestuves?

— Tai ne mano vestuvės. Aš nepaisau, kad šiek
tiek myliu savo ūkininkaitį, bet dar palauksiu.

— Jūs, jaunieji, esate skirtingi. Iš tikrųjų
tu mane suglumina. Į kieno gi, pagaliau, vestuves
esu kviečiama?

— Į mamos, žinoma! Argi nieko apie tai ne-
girdėjote?

— Ne.

— Taip? Jų tai-tikroji meilė. Man pasitačius
po katastrofos, paėmiau mamą ir nuvykome į ūkį.

Tuo viskas ir prasidėjo. Jurgio tėvas ėmė asistuoti
mamai, ir dabar jis ją labiau myli, negu aš Jurgį.

— Argi?

— Nagi. Senieji mus pralenkė. Tuo tarpu, ka-
da aš su savo Jurgiu erzinau, flirtuoju, susiža-
dome ir vėl atsižadame, mama ir Jurgio tėvas pilnai
susitarė. Jis atrodė dar pilnas energijos senis ir
bus mieliai mamai tikras globėjas.

Amalija šypsojosi, ir Jūlytė jai pritarė.

— Jūs, jaunieji, kartais užduodate mįslių.

— Nesirūpink, teta. Turėjau ir dar turiu savų
planų, nors mano galvutė, sako, ir yra kvaila.

— Kaip tai suprasti?

— Matote, aš visą laiką svajoju pirm mamai
surasti paramą ir tik vėliau pati nutūpti. Ir atrodo,
mano svajonės virsta tikrove.

— O judu ar mylite vienas kitą?

— Mes nežinome, — atsakė Jūlytė. — Jis, aiš-
ku, mane myli, bet jis toks truputį rambus.

Ir aš ne tokia, kaip kitos: esu tikra maistinin-
kė. Mudu dažnai ginčijamės ir gatavi susišėsti. Bet
turime palaukti ir žiūrėti, kaip mūsų senųjų su-
gyvenimas susiklostys.

— Nebloga mintis. Atrodo, kad tavo galvutė,
nors ir truputį sukasi, bet visgi valdo tavo jaus-
mus, mieloji.

— Žinoma, teta Amalija. Aš negalėčiau už
bet ko ištektėti protui nepritarant.

— O kaipgi su tavo ūkininkaičiu?

— Žinote, jis nieko sau. Mėgstu jo ūkį, ir gy-
vulius, ir viską ten...

— Visgi tu esi vėjajaikė, Jūlyte.

— Ne, teta Amalija. Štai, ką aš galvoju: Jurgis
turi daug ko išmokti, ypač apie moteris. Kitaip
būtų tikra velniava su juo gyventi.

— Ir tu jį mokini, ką?

— Taip, bent šiuo metu.

— O ką veikia tavo sena mašina?

— Ji dar tikra mano gražioji bomba ir dabar
vienintelė transporto priemonė į ūkį. Po to, kai mama
antrą kartą ištekęs, ir dalykai susiklostys, mano
mašina bus verta tiek aukso, kiek ji pati sveria.

Vertė L.

Ava Saudargienė

VAGONAS Nr. 7

(BANKSTOWNO MOKYKLOS IŠVYKĄ MELBOURNAN PRISIMENANT)

Mūsų kelionės pradžioje, Sydnejaus lietuvių vaikai ir jų palydovai, chaotiškai įsiveržę į vagoną No. 7, sukėlė daug triukšmo, padarė betvarę ir išgąsdino jautrias mamytės, pirmą kartą išlydinčias numylėtus vaikus į tolimą kelionę. Mes lyg ciklono varami, sumetėm čemodanus, krepšius ir lietpalčius į augstų lentynų giliausius kampus, iš kurių joks kryptelėjimas negalėtų jų išmesti, ir patys, kaip pabirę lapai, išsiskirstėm. Mergaitės susiporavo ir įsispraudė į jaukias vietas, berniukai susimetė į kelis suolus ruošdamiesi žaisti kortomis. Nudžiūvo atsisveikinimo ašaros. Ėmėm šnabždėti, gėrėtis nematytais vaizdais, peikti prabėgančias pageltusių smilgų ganyklas. Cikloninio chaoso triukšmą pakeitė harmonija.

Vaikai nesugebėdami lietuviškai išreikšti savo jausmų arba neradami pakankamai žodžių, kalbėjo si angliškai.

Gerokai nutolus nuo Sydnejaus, suskambėjo daina. Lietuviška daina — išmoka skautų stovykloje! Dar šiandieną ji man skamba ausyse ir matau žavius Jyltės, Zitos, Dalės ir Lėtos, Danutės ir Linos veidus, skaitau jų akyse neužmirštamus įspūdžius lietuviškos stovyklos!

Vis labiau tolstant nuo Sydnejaus manyje kilo abejojimas. Nerimas, kaip riedantis sniego kamuolys, ėmė neproporcingai augti, didėti. Ar mes atliksim savo uždavinį, dėl kurio vyksta ši ekskursija, ar mes gerai suvaidinsim?

Vagono No. 7 ratai, mano abejojimui pritardami, ėmė dainuoti — Tai — bus — juoko — — — Tai — bus — juoko — — — Mane su — ėmė baimė. Kaip mes, maži, nepatyrę vaidintojai išdrįsom vežti į Melbourną savo "Devynis Brolius"?! Tai bus juoko! O kelio atgal nėra!

Staiga visi ratai nutilo. Po minutės vienas, o tuoj ir visi vėl sustartinai ėmė šaukti — Nebijok — nebijok — nebijok — — —

Pažvelgiau į besijuokiančius vaikus, į mano bendradarbius, kurie visom jėgom fiziniai ir moraliai, kaip stiprūs šulai, rėmė mažųjų teatrą, įsiklausiau į lietuvišką dainą ir kartu su ratais tariau — Nebijok!

Mūsų susirinkusių prieš vaidinimą, melbourniškai nepažino! Girdėdami angliškai kalbantis, manė, kad svetimačių vaikai atvyko į

jų didžiulius namus! Publikos pilna salė kantriai laukė uždangos pakilimo, kol dekoratoriai A. Plukas, Senkauskas ir Belkus, pasitardami su režisore, darė paskutinius dekoracijų pritvirtinimus, o p. Skorulienė su Danguole ir kitomis padėjėjomis rengė, grimavo vaikus. P. Genys ir Mind. Šumskas, kaip geri globėjai, tai vienur, tai kitur pasirodydami kėlė mūsų moralę.

Kai pakilo uždanga ir pasklido p. Kiverio melodijų garsai ir kai p. Zubrickienė su dideliu pasitikėjimu sekė ir vedė vaidinimą, aš prisijungiau prie Devynių Brolių, kurie jausdami atsakomybę, tvarkingai laukė savo eilės. Pasigirdo vaikščioki balsai, aiškiai ir taisyklingai deklamuojantys lietuviškos pasakos posmus. Melbourniškai tai išgirdo, pripažino mus savais! Pažino, kad po svetimos kalbos skrais-

PADEKA

Dėkoju visiems, kurie mane ir mano tėvelius užjautė man išvykstant į Vietnamą ir lankiusiems mane kovose sužeistą karo ligoninėje Ingleburne.

Dėkoju ps. J. Zinkui ir šeimai, susirašinėjusiems su manim, siuntusiems man "Pėdekę" ir lankiusiems ligoninėje. Nuosirdžiai dėkoju mane aplankiusiems ligoninėje p.p. S. Narušui — ALB Krašto Valdybos pirmininkui, ramovėnų atstovui J. Kapočui, ps. T. Rotcui ir skautams, Mot. Soc. Globos D-jos atstovai p. Petniūnienėi, J. Petniūnui, A. ir E. Kapočiams, V. Narbutui, K. Jonušui, Bačiuliams (senj.) ir Kaminskams.

Dėkoju už gautas telegramas p.p. Kaminskams, Gečiauskams ir Gintalam.

Ypatingą padėką reiškiu kun. P. Butkui ir kun. P. Martuzui, pasi-meldusiems už mane ir mano kovojančius draugus. Taip pat dėkoju visiems, kurie vienaip ar kitaip užjautė mano tėvelius, rūpinosi mano likimu ir siuntė linkežimų. Visiems nuoširdus ačiū.

Aleksas Bernotas

Apie liet. knygas

(Atkelta iš psl. 3)

suaugusių rugių "kaip mūras" lauko grožį? Tikrai ne, nes niekad nematė. Jaunimas nematė nei rugių grūdų kaip atrodė, nei sudygusių rugių lauko, nei "rugių mūro" lauko.

Kyla klausimas, ar tie seno kaimo gyvenimo vargai yra įdomūs turtingų kraštų miestelėnų priaugančiam jaunimui, kokiais yra mūsų vaikai? Esu įsitikinęs, kad daugumoje neįdomūs, nepatrauklūs. Čia pateikiu įdomų faktą. Kartą Sydnejuje neseniai iš Škotijos atvykusios lietuviškos antros kartos emigrantės (gimė jau Škotijoje) kalbančios gražiai lietuviškai išgirdau nuomonę, kad Lietuva tai dūminių gryčių kraštas, žmonės beveik ubagai, labai menkai apsilvėję, prastai mokinosi ir t.t. Man nepasisekė jos įtikinti, kad taip nėra. Mat, jos nuomone, buvo susidariusi iš jos tėvų senų emigrantų, kurie atvyko dar caro laikais, pasakojimų. Ar mūsų rašytojai nesukurs tokio vaizdo mūsų vaikams? Atrodo, pavojaus yra.

Mūsų jaunimas, matas čia ypač turtingą gyvenimą, perskaitęs vieną kitą senosios Lietuvos kaimo vargą atvaizduojančią knygą kažin ar pamils tėvų numylėtą kraštą. Tas kamo vargų aprašymas gali net jį atbaidyti — atstumti nuo panašaus turinio knygų skaitymo. Gali gautis rezultatą priešingį, kurių siekia senoji karta. Kartą Australijoje vienas mūsų rašytojas man privačiai nusiskundė, kad jo vaikai jo parašytų knygų nenori skaityti — nepatinka. Šių dienų jaunimui patiks apysaka iš kelionės Holden su įvairiais nuotykiiais, tačiau iš kelionės važiuojant kumele, pakinkyta į darbinius ratus nepatrauks. Net ir kelionė geroj bricokj gerai arkliais pav., iš Nemanitūnų kaimo į Rozalino bažnyčią per dešimties atlaidus nieko įdomaus neduos. Mūsų jaunimas su mielu noru paskaitys kokią detektyvinę apysaką, kad ir fantaziją ir nerealią. Tačiau abejoju, ar daugeliui iš jų patiks skaityti apie kokias "žvirbli laidotuves", kad ir gražiai sultinga kalba parašytas, nebent mažiems vaikams.

Norėdami patarnauti mūsų lietuviškos tautos efektyviai mūsų rašytojai turėtų daugiau naudotis

tematika iš šių laikų miestelėnų gyvenimo, nes jis yra artimas jaunimo supančiai aplinkai. Man rodos, tokias knygas jaunimas skaitytu noriai net ir lietuviškai rašytas.

Kitas pavyzdys. Iš savo jaunystės patyriau, kad paaugusiems berniukams patinka, juos patraukia istorinės apysakos ar romanai, kur vaizduojamas koks lietuvis didvyris, bet ne vergas ar ubagas. Lietuvio didvyrio pasiekimų atvaizdavimas berniuko sieloje ir širdy sukelia pasididžiavimo savo tauta ir valstybe. Taip buvo, kai būdamas pirmoje gimnazijos klasėje iš tėvo Kalėdoms gavau dovaną H. Sienkevičiaus "Trilogiją" nors ir rusų kalba, nes tuo metu jos dar nebuvo lietuviškai. Tą knygą perskaičiau pasigardžiudamas kele tą kartą. Ši ir panašios knygos išaugino mane lietuviu nors užaugau Petrapilyje — rusų imperi-

jos aukštos kultūros centre ir mokiausi rusų valdinėje gimnazijoje vienas lietuvis klasėje. Tokio turinio knygos įkvepia meilės savai tautai. Vaizduojant knygoje baudžiaivos ir vėlesnius kaimo vargus sukelia gailestį, užuojautą savo tautai, bet patriotizmo neįkvepia.

IŠVADOS

Mano manymu, kad knygos neskaitytos ir neperkamos, yra dvi esminės priežastys. Pirmoji, kad palyginus su vietos populiariųjų knygų, vadinamųjų "kūšinėmis" anglų kalba kainomis (normaliai mažiau vieno dolerio) mūsų knygos yra perbrangios. Suprantama, kad mūsų širdį nedidelis tiražas.

Antroji priežastis, kad daugumos mūsų knygų tematika nepritaikytą šių dienų aplinkos jaunimui. Gal toji tematika maždaug tinka senimui, bet jaunimui ji netinka. Gana baudžiauninkų — vergų gyvenimo aprašymų, gana verkšlenimų ir aimanų tematikos. Mums reikia veiklų, kurie įkvėptų jaunimui tėvynės meilės!

V. Šiogeris (senj.)

SKAITYTOJAS PASISAKO

LAIKRAŠTIS IR SKAITYTOJAS

Atrodo taip seniai pasigesto, bet aktualiu gyvenimo ir tobulesnio laikraščio tikslo siekiant per ankštesnį kontaktą abipusiai tarp skaitytojo ir redakcijos, tuo bendradarbiavimo klausimu tikrai eventualiai gera proga plačiai ir konkrečiai pasisakė pats Mūsų Pastogės redaktorius (M.P. Nr. 1.1967. m.) Pagrindinėm mintim redaktoriaus apeliuoja į skaitytojus ir susirūpinęs, kad neatsiliepią į laikraštį keliamas mintis. Bet jeigu tokie straipsniai logiškai paruošti, konstruktyvūs aprėpią bendrą lietuvišką buitį, formuoja tautinę mintį, tai eliniam skaitytojui vien dėl nepajėgumo nėra ko kaisiojas. Kita kalba būtų dėl pajėgumų. Mat, kartais jie sugeba priraizgioti to taupaus savaitraščio ištisus lapus, o dėl gyvybinių lietuviškai egzistencijai svarbių vedamųjų nei šnipšt... Tai būtų labai klaidinga jei galvotų, kad čia tiktai vieno redaktoriaus duona...

Tarp kita ko čia galima būtų pažymėti, jei kokio pasaulėjautinio laikraščio santykiai su savo skaitytojais itin nesusipratimų su konfliktu atvejais visai nesunkiai sureguliuojami partinės drausmės

normomis, kas bendruomeniniam laikraščiu visai svetima, tat kaip taisyklė tautiniam reikalui turimi nusilenkti ne tikrai ambicijos o taipogi ir visos kitos idėjos, nes tokios išsivims kaip neturintiems savo valstybės, rikiuoti- nės, tik antruojų paragrafu...

Iš viso kai peržvelgi nepergausią ir tą pačią išsimėčiusią po milžiniškus plotus lietuvią, tai kito nieko neprieini, kaip tikrai ir peršasi apsisistojimas prie vietos straipsniai logiškai paruošti, nes perspektyva trumpėja ir tirštėja, kada berašinėdami kas savo, greitai nebeteksim, nebelsis kas juos skaito... Dėl to liautis skyriotis, bet tuoj jungtis.

Net jei ambicingas karys Napoleonas dargi pačios savo valstybės žydėjimo ir galybės metu laikraštį daugiau įvertina, nei dvi divizijas, tat sąmoningas išsivisavos spaudos tengerikiuoja į aprašyk skalės paskutinę, bet į pirmąją vietą. Tokia tat savo pažūra visad pasistengs būti glaudžiam kontakte su redakcija, kad pastaroji, jausdama tautiečių pulsa, stiprintų tautiečių ir pati tobulėtų.

St. Če.

te slepiasi lietuviška dvasia, išugdyta stovyklinių dainų ir teatro pasakų. Net mūsų jauniausieji, Irutė, Audrutė, Dainora, Rita ir Veronika, Jonukas, Aliukas ir Kajus aiškiai kalbėjo lietuviškos pasakos žodžius salėje susirinkusiems. Devyni broliai, Algio - Sauliaus vedami, Zita - Vandenė, Ugnė - Pelėda, Aldona - Auksutė ir Rasa - Žiogelis pilnai suprasdami vedamųjų rolių svarbumą, su pasitikiėjimu atliko savo vaidmenis.

Argi ne karai išugdo didžiąją meilę tvynei? Argi ne ciklonai palieka žmogaus sieloje neišdildomus pėdsakus? "Devynių Brolių" ekskursijos chaoze išryškėjo nauja lietuvių karta. Ne tik vaidintojai, bet ir mažieji Melbourno žiūrovai, kad ir angliškai tarp savęs kalbėdamiesi, ilgai atsimins lietuvišką pasaką apie tolimą tėvynę. Šis atsiminimas šimteriopai pateisino šios ekskursijos išlaidas.

Kas padarė mūsų ekskursiją įmanomą? O gi pasiaukavusių auklėtojų būrelis ir vaikų tėvų nuoširdus bendradarbiavimas, o gi Melbourno lietuvių vieningumas, jų nuoširdus talkininkavimas ir globojimas atvykusiųjų.

IEŠKO VOKIEČIŲ

PAGROBTO GINTARO

Sovietų Rusijos vyriausybė susirūpino dideliais gintaro turtais, kuriuos vokiečiai pagrobė, kai buvo užėmę carų rezidenciją Carskoje Selo. Esą, tada vokiečiai iš ten išvežė apie 17,500,000 svarų gintaro. Rusai jo ieškojo per 20 metų.

Sovietinėje "Pravdoje" pasirodė žinia, kad iki gyvos galvos Lenkijoje kalinamas buvęs Rytinių Prūsų gubernatorius Kochas atkleidęs paslaptį, jog vokiečiai tuos gintarus Karaliaučiuje užkasė rūsyje po viena sena bažnyčia, kuri vėliau buvo išsprogdinta ir apipilta žemėmis.

Dabar esanti pasiūsta sovietų darbininkų grupė ieškoti tų gintarų. Jų tarpe esą skulptūrų mozaikų, kuriomis buvo padengti carų kambariai. Mozaikos buvusios Fridriko Vilhelmo dovana carui Petriui Didžiajam.

SYDNEJAUS MOTERYS SU VIEŠNIA

Sausio 5 d. pas p. Ankudavičienę privačiuose namuose Sydnejaus Liet. Mot. Soc. Globos Draugijos Valdyba buvo surengusi jaukią arbatėlę viešnios p. M. Bačiūnienės pagerbimui ir tuo pačiu buvo su ja atsiveikinta. Ta proga su viešnia buvo arčiau ir intymiau išsikalbėta, paprašyta grįžus pasveikinti Amerikos lietuvių moteris. Nuotraukoje minėtos arbatėlės dalyvės: pačiame prieky p. Adomėnienė. Toliau sėdi iš kairės: p.p. Kavaliauskienė, Pūkienė, Auglienė, Mikutavičienė, Baužienė, viešnia M. Bačiūnienė, D. Kapočienė, Petniūnienė ir Mauragenė. Už jų stovi iš k.: p.p. Jarembauskienė, Ankudavičienė, Daukuvienė. Toliau už jų p.p. Ratienė ir Daudarienė.

APIE MUS

— GALLERY INTERNATIONAL, meno žinovų pripažinta viena geriausių galerijų Clevelande U.S.A., kovo 4 užsidarė. Galerija, vadovaujama Stefos ir Vytauto Gedgaudų, trejų metų laikotarpyje suruošė 24 parodas įvairių tautybų dailininkų ir skulptorių, tarp kurių su savo kūriniais turėjo progos pasirodyti ir šie lietuvių menininkai: Alfonsas Dargis, Antanas Mončys, Vytautas K. Jonynas, Romas Viesulas, Vytautas Kasiulis, Jonas Rimša, Viktoras Petravičius, Vytautas Ignas, Vaclovas Ratas, Vytautas Raulinaitis ir Leonas Urbonas. Visos galerijoje rengtos parodos amerikiečių balsavimu.

spaudoje susilaukė plataus ir gero įvertinimo. Galerijoje pastoviai talkininkavo Genė Benienė.

— ★ —

Liet. Katalikų Mokslo Akademijos septintasis suvažiavimas įvyks šiemet rugpjūčio 23-27 d.d. Vasario 16 gimnazijos patalpose Vokietijoje. Daugelis Amerikos lietuvių kultūrininkų ketina vykti į tą suvažiavimą pasiklausyti arba aktyviai dalyvauti.

— ★ —

JAV liet. bendruomenės tarybos rinkimai numatomi gegužės 6-7 d. d. Rinkimai bus prarasti slapto juose rengtos parodos amerikiečių balsavimu.

PAVASARINIAI IR VASARINIAI SIUNTINIAI 1967 METAMS

Iš daugelio specialiai sudarytų mūsų siuntinių 1967 metų pavasariui ir vasarai, siūlome du, kurie yra labai praktiški už žemą kainą ir į juos yra įtraukta viskas, kas labiausiai reikalinga Jūsų artimiesiems.

Žinoma, taip pat, kiekvienas siuntėjas gali sudaryti dovanų siuntinį savo nuožiūra pasinaudodamas mūsų kainoraščiu.

MOTERIŠKAS (1967).

Nailoninis itališkas su diržu lietpaltis, 3 jardai vilnonės angliškos kostiumui medžiagos, 4 jardai puikios suknelės medžiagos, 1 komplektas nailoninių apatinių rūbų, 2 p. geriausios rūšies nailoninių kojinių, 1 gelėta šilkinė skarelė, 1 nailoninė skarelė, 12 adatų, 2 špūlės labai stiprių siūlų, 1 trumpom rankovė megstukas.

KAINUOJA £25.0.0. (ANGLŲ VALIUTA)

VYRIŠKAS (1967).

Itališkas nailoninis su diržu lietpaltis 3 1/2 jardo angliškos vilnonės kostiumui medžiagos, 2 nailoniniai marškiniai, 1 terilino kaklaraštis, 1 komplektas apatinių rūbų, 2 p. nailoninių arba vilnonių kojinių, 12 įvairaus dydžio adatų, 2 didelės špūlės stiprių siūlų, 3 jardai vilnonės paltui medžiagos. £25.0.0 (ANGLŲ VALIUTA).

JUNGTINIS MOTERIŠKAS (1967) IR VYRIŠKAS (1967) SIUNTINYS £45.0.0.

Tebesiuočiamė ir visus kitus anksčiau mūsų skelbtus siuntinius dar vis už tą pačią kainą.

Automobilius, motociklus, dviračius, siuvas masinas, svaiginamus gėrimus, maistą (sov. gamybos) pristatome iš kooperatyvų Lietuvoje ir Sov. Sąjungoje.

Persiunčiame ir Jūsų pačių sudarytus siuntinius.

Baltic Stores Ltd.

(Z. JURAS)

421 HACKNEY RD., LONDON, E. 2.

ENGLAND. Telef. SHO 8734.

Seniausia šioje srityje lietuvių firma, greitas ir garantuotas pristatymas.

ATSTOVAI:

H. PETRAUSKAS, 25 Prior Rd., Noble Pk., Melbourne, Vic. ST. RECIUGA, 58 Wehl Str., Mount Gambier, S.A. K. STANKŪNAS, 5 Markwell Str., Bowen Hills, Q.

Galime perversi ir pinigų, už ką gavėjas turi teisę pasirinkti kas Jam reikalinga iš specialių krautuvų.

TĖVŲ JĖZUITŲ LIETUVIŲ MISIJOS STATOMAI KOPLYCIAI BRAZILIJOJE AUKOJO:

J. Bardauskas, Adelaide - \$20.00; P. Larinaitis, Tasmania - \$11.00 ir K. Kučinskienė, Canberra - \$10.00

Tu anksčiau surinktomis aukomis, iš viso ligšiol suaukoto: \$2,811.00

Visiems mieliems aukotojams nuoširdžiai dėkoja Tėvai jėzuitai Brazilijoje. Maloniai prašoma aukas ir toliau siųsti įgaliojiminiui:

Rev. S. Gaidelis
264 Miller Street
North Sydney, NSW

NEWCASTLE

Sekantios pamaldos Newcastle ir apylinkės lietuviams bus laikomos gegužės 7 dieną 11 val., šv. Lauryno bažnyčioje, Broadmedrove. Išpažinčių bus klausoma nuo 10.30 val., prieš Mišias.

Kun. S. Gaidelis, S.J.

BRISBANE — NEWCASTLE

Maldos Apaštaltavimas

Jo šventenybė popiežius Paulius VI gegužės mėnesiui MA nariams skyrė sekantias intencijas: b e n d r a j a — Kad vis labiau įsigalėtų paprotys kasdien klausyti šv. Mišių ir kasdien eiti šv. Komunijos.

m i s i j a — Kad kultūra ir menas misijų žemėse pagreitintų tikėjimo plėtrą.

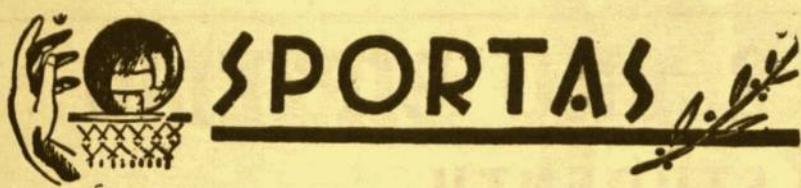
Anksčiau paminėtomis intencijomis gali pasinaudoti Brisbane-Newcastle ir Gyvojojo Rožančiaus nariai.

Kun. S. Gaidelis S.J.

IR ITALAI DOMISI TAUTINIAIS LIETUVIŠKAIS ŠOKIAIS

Susizavėję pernykšte demonstracija, vienos Asti miesto mokyklos mokiniai repetuoja lietuviškus tautinius šokius Motinos Dienos progai. Šokių pamokyti pakveistas iš Castelnovo kun. Mečys Burba.

Daug sužinosi skaitydamas Mūsų Pastogę!

LIETUVIAI SPORTININKAI AMERIKOJE

Jonas Soliūnas

SPORTAS GEELONGE

Vyrų žaidynės

VYTIS — S.M.Y.C.W. 58:39
Graziai sulošė, lengvai laimėdami rungtynes. Taškai: V. Brazdžionis 23, G. Brazdžionis 11, S. Lukoševičius 10, R. Braželis 8, P. Dambrasukas 4, S. Šutas 2.

Moterys

VYTIS I — TRY GIRLS 68:17
Prieš silpną priešą mergaitės lengvai laimi. Taškus pelnė: M. Savickaitė 22, R. Starinskienė 20, D. Skapinskaitė 8, A. Andrikonytė 12 ir N. Bratanavičiūtė 6.

VYTIS I — PIVOT AMATEURS 30:4

Mergaitės galėjo ir daugiau laimėti taškų, bet vis nevyko rasti krepšio. Taškai: V. Vaičekauskaitė 13, R. Starinskienė 9, A. Andrikonytė 6 ir M. Savickaitė 2.

Jaun. mergaitės

VYTIS II — SABRES II 21:13
Paskutiniu metu jaunės mergaitės gerokai pažengė ir lengvai laimi. Taškai: L. Luckutė 7, R. Vaičekauskaitė 6, V. Manikauskaitė 4, L. Valodkaitė ir L. Luckus 2.

VYTIS II — SABRES I 32:8
Užtikrintai gražus laimėjimas. Taškus pelnė: V. Manikauskaitė 11, R. Vaičekauskaitė 10, L. Luckutė 6, L. Luckutė 4, A. Turner 2.

Jauniai žemiau 18 m.

VYTIS — TRY BOYS 81:17
Jaunieji ruošėsi šimtinę įkrest, bet šį kartą nepavyko. Taškus: pelnė: A. Čerekavičius 27, P. Obeliūnas 16, S. Karpuska 20, J. Obeliūnas 10, A. Jakubauskas 8.

Jauniai žemiau 16 m.

VYTIS — TRAY BOYS 43:37
Kietai kovodami užtikrintai laimi. Šios komandos jaunieji kymantai irgi gerokai pažengė. Taškai: P. Obeliūnas 20, S. Karpuska 15, P. Jakubauskas 4, G. Kymantas ir K. Kymantas po 2.

MELBOURNO LATVIAI IR ESTAI GEELONGE
Geelongo Vyties Klubas prieš savo metinį balių balandžio 8 d.

turėjo mažas Pabaltijo krepšinio pirmenybes, kur vytičiai išėjo laimėtojai. Atidaromas rungtynes pradėjo jaunia žemiau 18 m. su stipriausia australų vietine komanda, kurias netikėtai laimėjo 58:12. Sekančiose rungtynėse Vyties vyrų susitikimo su estų Kodu. Neatvykus laiku geriausiems estų žaidėjams, rungtynės buvo lengvos, ir neįdomios. Vytis laimėjo 52:29.

Trečiose rungtynėse Vyties moterys susitiko su latvėmis. Pirmą puslaikį latvės vedė 6 taškais. Vytietės prisivijo tik antrame puslaikyje ir nuo čia prasidėjo kova taškas už tašką. Baigė lygiomis 23:23. Prateisime vytičės pralaimi 25:39.

Visų lauktos įdomiausios rungtynės buvo su latvių vyrais, kurie pernai Melbourne supylė mūsų rinktinę.

VYTIS — M.L.S. 44:40

Pradžioje priešas smarkiai griebiasi ir pelno 4 taškus. V. Brazdžionis įmeta vieną, P. Dambrasukas pelno vieną iš baudos ir jau 3:4. Latviai pakelia iki 6. Brazdžionis su Dambrasuku vienas po kito laimi persvarą 7:6. Nuo čia vytičiai darniai kovoja ir pirmam puslaikį laimi 25:18. Ypač gražiai žaidžia abu Brazdžioniai.

Antrame puslaikyje vėl abu Brazdžioniai, S. Lukoševičius ir P. Dambrasukas labai gražiai pasirodė. Pradžioje puslaikio vytičiams nevyksta mėtymai, o be to net tris kartus netyčia sviedinys buvo pasuotas priešininkui. Nežiūrint to vis tiek vytičiai turėjo 10 taškų persvarą. Latviai paleidžia visas jėgas ir kombinacijas: vytičiai vos prasišveržia iki vidurio aikštės, o po krepšiu latviai visai neprileidžia ir dėl to mūšiskiai naudoja tik tolimus metimus. Prieš baigiant gavę išnaudoja latviai dvi baudas tuo sušvelindami rezultatą. Taškai: S. Lukoševičius 14, G. Brazdžionis 13, V. Brazdžionis 10, P. Dambrasukas 7.

Jaunės mergaitės nors ir sunkiai vis tik laimi vieno taško skirtumu prieš latvių jaunes. 19:18. Baigminėse rungtynėse latviai

šiaurės Amerikos lietuvių krepšinio sezonas baigėsi balandžio 1 d. Toronte. Tą dieną įvyko vyrų krepšinio baigmė. Nors trumpai noris papasakoti įspūdžius iš tos šventės.

Šių metų krepšinio meistrų ir vėl tapo Čikagos Neris, baigmėje įveikusi kietą Čikagos Neo Lituanian komandą 91:86 (50:39).

Krepšinio varžybose dalyvavo 7 vyrų ir 12 jaunių (A ir B klasėse) komandų. Buvo suvažinę apie 150 krepšininkų iš visos šiaurės Amerikos.

Karšta pradžia

Vyrų varžybos prasidėjo karšta. Jau pačiose pirmose rungtynėse Čikagos Neo Lituanian įveikė Lituanicą rekordine 117:79 pasekme. Šiose rungtynėse Australijos lietuviams pažįstami Modestavičius įmetė 52 taškus, o Šilingas 31.

Toje pačioje lentelės pusėje Detroito Kovas neturėjo vargo prieš Čikagos Arą jį nugalėdamas 85:56 (43:26). Šiose rungtynėse daugiau pasireiškė tik mums žinomas detroitietis Čekauskas, Kovui pelnęs 20 taškų. Šiaip rungtynės buvo vos

susitikimo su estais. Čia latviai estams sukrovė šimtinę.

PAVYKĖS BALIUS

Po rungtynių visi svečiai ir sportininkai vėl susitiko prie akrautų stalų šokių salėje Liet. Namuose. Čia matėsi keletas melburniškų, latviai ir estai krepšininkai ir žinoma beveik visi geelongiškiai. Sporto klubo valdyba gerokai pasidarbavo rengdama šį balių ir taip pat dėkinga visiems už gausų atsilankymą, kas klubą ypač moraliai labai stiprina.

Didelė padėka ponioms šeimininkėms A. Valodkieni, F. Janulienai, G. Valodkieni ir S. Obeliūnienai už paruošimą maisto ir patarnavimą bufete. Taip pat ačiū p.p. R. ir K. Starinskams bei mergaitėms krepšininkėms už salės papuošimą.

Nors šis balius pavyko ir davė gražaus pelno, bet nepadengė klubo metinių išlaidų, tad dar šiais metais numatomas dar mažesnis vienas sportininkų balius E.B.O.

naitė. Vėliau Adelaidėje išeinąs dienraštis "The News", aprašydamas varžybas, vykstančias dėl Pietų Australijos čempionijai vardo, be pagyrimo Vyties komandai kaip progresyviausia, rašo, kad kad Aldona buvo jauniausia Pietų Australijos rinktinės narė. Jina ir toliau treniruojasi su rinktine. Be Aldonos ir rinktinę dar pakviesta Rasa Andriusevičiūtė. Ateityje rinktinė vyks varžyboms su Viktorijos rinktine į Melbourną.

— ★ —

Vyties sportininkas R. Jablonskis sukūrė lietuvišką šeimą su Birute Petrūnaitė. Vestuvės buvo labai iškilmingos ir gausios svečiais. Romas šalia krepšinio ir stalo teniso už Vyties Klubą anksčiau reikišė ir atletikoje.

— ★ —

Žinoma krepšininkė ir tinklinio žaidėja Rasa Andriusevičiūtė Velykų antrą dieną taip pat sumainė žiedus. Rasa iškėkėjo už australo.

— ★ —

Daugkartinė Australijos stalo teniso (lietuvių) čempionė - Ona Mikalainytė - Bone, susilaukė dukros.

— ★ —

Buvusi Vyties krepšininkė Dalia Radzevičiūtė baigė gail. seserų mokyklą pirmąją Pietų Australijoje. Ta proga Adelaidės dienraštis "The Advertiser" įsidėjo Dailios nuotrauką su aprašymu.

B.N.

vidutinio lygio dėl silpno Aro pasirodymo.

Šių rungtynių iškilius dalykus buvo antroji lentelės pusė, kur pakliuvo trys stipriausios komandos: Toronto Aušra, Ansonijos Geležinis Vilkas ir Čikagos Neris. (Ansonijos Geležinis Vilkas tai buvęs Waterburio Gintaras, kuris buvo laimėjęs tris kartus mūsų krepšinio pirmenybes ir kurio eilėse žaidė žinomi Bazėnas, Adzima ir Slomčinskas).

Čia pačios pirmosios rungtynės tarp Aušros ir Gel. Vilko buvo vertos visų dėmesio. Aušra savo eilėse iškiliuosius Miniotą ir Stanių bei didįjį Gaidžiūną (6'9"). Apie Gel. Vilko stiprumą daug ko nežinojome. Tačiau pačioje rungtynių pradžioje jau buvo aišku, kad G. Vilkas turi greitą, gerai mėtančią ir turinčią geležinį gynimą. G. Vilko žaidėjai buvo mažesni, bet tą trūkumą jie išpildo greičiu ir gerais kamuolio nuėmimais nuo lentos.

Počioje pradžioje G. Vilkas perėmė pirmavimą ir kėlinį užbaigė 45:35 savo naudai. Aušros komanda mažai pažinojo vieni kitus ir pasigedome komandinio žaidimo. Užtat nebuvo nuostabu, kad ir antrame kėliny G. Vilkas pajėgė išlaikyti spaudimą. Aušros ilgąjį centrą Gaidžiūną sutvarkė G. Vilko trumpesnis, bet greitas Ridikas. Aušra turėjo tik vieną geresnį metiką Miniotą. Deja, jo neuzteko, ir G. Vilkas nugalėjo Aušrą užtikrinta 98:75 pasekme. Vilku daugiau taškų pelnė: Ridikas 23, Ciriela 19, Bazėnas; Aušrai - Miniotas 26.

Škanus kėsnis

Sekantys du susitikimai net ir išlepusiam žiūrovui buvo du skanūs kėsniai. Pusiauibaigė pirmiausia žaidė Neo Lituanian ir Kovas, o vėliau Čikagos Neris ir Gel. Vilkas.

Neo Lituanian rungtynes prieš Kovą pradeda dideliu greičiu. Puikūs pasai, geras driblingas ir netikėtini Modestavičiaus metimai - tai neolituanų atsakymas prieš Kovo apgalvotą žaidimą. Kovas, vadovaujamas mūsų patyrusio veterano Čekausko, laikosi ir neolituanai nepajėgia atsiplėšti. Pasekmė 21:19. Tačiau staigiai iššoksta Modestavičius ir Šilingas. Na ir pradeda mėtyti! Rodos, viskas prakiuro. Kovas nepajėgia atsispirti prieš nepaprastą avalanšą. Kėlinys baigėsi tiesiog neįtikėtina 61:39 pasekme Neo Lituanian naudai.

Antrame kėliny tas pats vaizdas: greitai neolituanų antpuoliai ir vienas kitas Kovo metimas. Neo Lituanian laimi užtikrintai 115:88! Žaidė: Neo Lituanian - Modestavičius 44, Šilingas 29, Miknaitis 22, Vaišnora 16, Rimkė 2, Kinčinas 2; Kovas - Čekauskas 25, Dmužianskas 18, Muhlauda 17, Montre 12, Hyde 6, Skirgaudas 0.

Rungtynės tarp Neris ir Gel. Vilko buvo kitokios. Abu priešininkai žaidė labai apgalvotai ir atsargiai. Pačioje pradžioje Vilkas iššoksta priekin 8:2, tačiau Neris nesijaudina. Per daug patyrusi. Ji nekeičia žaidimo stiliaus nei žaidėjų. Tik laukia, kada Varnas pradės mėtyti. Ilgai laukti nereikėjo. Puikūs Varno tolimi ir Jesevičiaus pakartojimai pasekmė išlygina 28:28. Bet Neris nė nemanoma atleisti. Ji dirba puikiai, lyg laikrodžiai. Tačiau ir Vilkas nepėsčias. Jis alkanas. Jis nori nugalėtojo taurės. Ir taip pirmasis kėlinys lygiomis 37:37.

Antroje žaidimo pusėje Neris staiga atsiplėšia. Bendoraitis ir Varnas plešia nė vardo neklausdami. Pasekmė 46:38 Neris naudai. Vilkas ginasi ir šėlsta niekaip negalėdamas prisivijoti greitą Neris. Net Jesevičius ir tas nesineriuoja. Neris dirba greit, metodiskai ir užtikrintai. Neris išlaiko 6-8 taškų pirmavimą. Liko žaisti 3 minutes. Pasekmė 72:66 Neris naudai. Vilkas paima minutę ir, atrodo, padaro sprendimą - duoti visus kamuolius Cirielai. Na ir prasideda. Kova vyksta tarp Neris ir Cirielos. Varnas, Jesevičius meta, Ciriela atsako. Įtem-

pimas didžiausias. Likus žaisti 42 sekundėms ir esant 77:73 Neris naudai, Neris pradeda "šaldyti" kamuolį. Vilkas draskosi. Neris išnaudoja baudas ir rungtynes laimi 81:73. Tai buvo vienas gražiausių Neris laimėjimų jos istorijoje. Visi neriečiai sužaidė pasigėrėtinai. Ypatingai buvo sulaukta paramos iš jaunuolių gimnazistų Jankausko ir Bendoraičio. Varnas ir vėl buvo nepakeičiamas, o Jesevičius per daug nepyko ir todėl sužaidė pasigėrėtinai.

Žaidė: Neris - Varnas 29, Jesevičius 17, Bendoraitis 12, Galinaitis 10, Jankauskas 8, Valaitis 5; Gel. Vilkas - Ciriela 18, Stanevičius 14, Ridikas 12, Leutner 12, Paulauskas 11, Bazėnas 6, Jureška 0.

Puiki baigmė

Ir atėjo teismo valanda. Po iškilmingo atidarymo ir himnų prasidėjo didžiūnų kova. Aikštėn išbėga žaliųjų neolituanai ir juodoje uniformose Neris.

Nerui pradžia visad nesėkminga. Ir šįkart puikiai Modestavičius bei Šilingo metimais iššoksta priekin 8:2. Neris neranda krepšio. Ji ginasi tik baudų įmetimu. Tačiau Neris nepasimeta. Ji per daug patyrusi. Jesevičius darbuojasi po lentomis, o Galinaitis bombarduoja tolimais. Neolituanų pirmavimas mažėja kol pagaliau Neris šūnas išlygina 28:28. Tačiau Neris čia nesustoja. Į darbą pasileidžia Varnas. Jam taktininkauja Jankauskas ir Galinaitis. Tuo tarpu pas neolituanus darbuojasi tik Modestavičius ir Šilingas. Tai permaža. Neris perima vedimą ir kėlinį baigia neblogo 50:39 pasekme.

Antrojo kėlinio pradžią Neris nortė užmiršti. Neo Lituanian, pakėitusi žaidimo taktiką n etikėtai

KITUR

KOVO SUSIRINKIMAS

Visuotinis metinis Sydnėjaus I. s. klubo "Kovas" susirinkimas šaukiamas Lietuvių Namuose Lidcombe 1967 m. gegužės mėn. 13 d. (šeštadienį) 6 val. vakare. Visiems nariams ir rėmėjams dalyvavimas būtinas.

SUSIRINKIMO DARBOTVARKĖ:

1. Susirinkimo atidarymas.
2. Prezidiumo sudarymas.
3. Pranešimai:
 - a) pirmininko, b) išdininko, c) revizijos komisijos.
4. Diskusijos dėl pranešimų.
5. Sporto salės statybos susidariusių skolų apmokėjimo ir tolimesnių darbų klausimai.
6. Rinkimai:
 - a) mandatų komisijos, b) valdybos, c) revizijos komisijos.
7. Klausimai ir sumanymai.
8. Susirinkimo uždarymas.

Sydnėjaus I. s. klubo "Kovas" V-ba

NAUJA VARPO VALDYBA

Balandžio mėn. Melbourne sp. Kl. VARPO metiniame narių susirinkime išrinkta nauja Valdyba:

A. Bladzevičius - pirmininkas, A. Baikauskienė - vicepirmininkė, V. Ališkauskas - sekretorius, A. Adamkavičius, - išdininkas ir O. Baltrušaitis - ūkio vadovas. Revizijos K-ją sudaro V. Lazauskas ir P. Šalkauskas. Valdybos adresas palieka tas pats.

(va)

PRANEŠIMAS.

1967 m. balandžio 2 d. įvykusia me Adelaidės L.S.K. "Vyties" metiniame visuotiniame narių susirinkime išrinkta nauja Klubu Valdyba:

Pirmininkas S. Urnevičius, Sekretorius B. Nemeika, Vice-Pirmininkas J. Jaunutis, Išdininkas R. Sidabras, Sporto-Vadovas P. Andriajaitis. Kandidatai: - A. Šliužas ir V. Skobeika.

Visą susirašinėjamą, liečiantį Adelaidės L.S.K. "Vytį" prašome siųsti Klubu sekretoriui, - 68 Cuming Street, Mile - End, S.A. Adelaidės L.S.K. "Vyties" Valdyba.

pradeda vytiš Nerį. Miknaitis ir Vaišnora tolimi metimais taiklūs, ir Neris pirmavimas sutirpsta. Jau 50:49. Neo Lituanian neatleidžia. Prasmunka Modestavičius, pakartoja Rimkė ir Neo Lituanian veda 60:54. Neris vadovas Valaitis išima Jankauską ir įeina pats žaisti. Padėtis stabilizuojasi. Neris atsisgauna ir greita pasekmė 60:60. Darban pasileidžia Galinaitis su tolimais metimais ir Bendoraitis su pakartojimais. Neris ir vėl perima vadovavimą. 68:64, 70:66, 80:77. Dar dvi minutės žaisti. Neris bando išlaikyti kamuolį, lėtina žaidimą. Neo Lituanian desperatiškai bando gauti kamuolį. Tačiau Neris Bendoraitis ir Galinaitis padaro du gyvybiškai svarbius metimus. Dar minutė. 84:80. Čia už baudas aikštę apleidžia Šilingas. Neo Lituanian tyčia foluoja neriečius, idant atgautų kamuolį. Nepasiseka, nes Galinaitis išnaudoja net keturias baudas, Varnas dar priduria ir Neris, išlaikiusi pirmavimą tampa laimėtoja 91:86.

Abu vienetai sukovoję pasigėrėtinai. Tai buvo viena geriausių baigmų mūsų krepšinio istorijoje.

Nėra abejonės, kad Neriai pergalę ir vėl nulėmė du gimnazistai: Jankauskas, puikiai sukovojęs pirmame kėliny, ir Bendoraitis, bendrai sužaidęs abi rungtynes pasigėrėtinai. Neris taškų rinkimas pasiskirstė labai vienodai, kas rodo puikų komandos išbalansavimą, kai tuo tarpu Neo Lituanian turėjo daugiau remtis Modestavičiumi ir Šilingu. To neužteko, ir Neris nusinėšė laurus. Savo geru gynyvu nepamainomas buvo Jesevičius, o taškų medžiojimu - Varnas ir Galinaitis.

Žaidė Neris - Galinaitis 25, Varnas 19, Bendoraitis, Jankauskas, Jesevičius po 15, Šūnas 2, Valaitis 0; Neo Lituanian - Modestavičius 24, Šilingas 24 Miknaitis 19, Vaišnora 16, Rimkė 3.

Nėra abejonės, kad šių varžybų geriausiojo žaidėju buvo Ed. Modestavičius, mūsų rinktinės dalyvis. Didžiausiu siurprizu rungtynėse buvo Bendoraitis.

Jeigu šįmet vyktum užsienin, tai rinktinėn pakliūtų šie žaidėjai (t.y. geriausi varžybų dalyviai): Jankauskas (Lituanica), Šilingas, Modestavičius, Miknaitis (Neo Lituanian), Čekauskas (Kovas), Gaidžiūnas, Miniota (Aušra), Ciriela, Ridikas (Gel. Vilkas), Varnas, Jesevičius, Galinaitis (Neris).

Šių varžybų pirmas penketukas: Jankauskas, Varnas, Modestavičius, Čekauskas ir Ciriela.

Netvarka pas jaunius

Šįmetinės jaunių krepšinio varžybos buvo tikra betvarkė. Dėl visokiausio protestų (buvo sugautos komandos, atsivežusios svetimačių žaidėjų) net meistris nebuvo išaiškintas. Be to, ir žaidimo klasė buvo vos vidutinė. Žaidime buvo jaučiausias komandinio žaidimo ir vadovo trūkumas. Pačios komandos nedrausmingos ir nekovingos.

Baigmėn pateko Lituanica, įveikusi Nerį 61:56 (33:28) ir Aras, nugalėjęs Cicero Ateitį 80:55 (59:45).

Jeigu Lituanicos patekimu baigmėn niekas nesitikėjo, tai Ateities pralaimėjimas buvo nepaprasta staigmena. Ateitis turėjo viską: ūgį, metimus, komandinį susižaidimą. Tačiau atrodo, jį labai paveikė Aro eilėse žaidę svetimačiai, ir todėl Ateitis sužaidė labai blankiai.

Varžybų vadovai leido Arui žaisti baigmėje, nors ir buvo pareikštas protestas dėl Aro žaidėjų kvalifikacijų. Baigmė buvo tik tuo įdomi, kad Lituanica vienu metu užsiplėšusi priekin net 25 (!) taškais to pirmavimo neišlaikė ir Aras rungtynes išlygino 59:59. Paaiškėjus, kad Aras yra diskvalifikuojamas, prateisimo nebuvo.

Beje, varžybose buvo ir moterų tinklinis. Čia Clevelando iškilusis Žaibas, nesulaukęs jokio didesnio pasipriešinimo, pirmenybes laimėjo be jokio sunkumo.

Adelaidės "VYTIES" klube

Šių metų Pietų Australijos tinklinio pirmenybėse dalyvauja dvi Vyties komandos. Vyrų komanda žaidžia aukščiausioje "A" klasėje antradieniais, ir moterų komanda taip pat "A" klasėje pirmadieniais. Pirmenybės vyksta Hackney Tramways Hall.

Vyrų komandos kapitonas S. Visockis, treneris R. Petkūnas. Komanda sudaro: J. Gumby, J. Morkūnas, J. Donela, E. Pyragius, G. Rakauskas, G. Piečiukaitis, G. Šimkus ir A. Zamoiskis.

Varžybos pradėtos keliais įspūdingais laimėjimais. Gražiai buvo sukovota ir laimėta prieš Hawks, 13 - 15, 15 - 3, 15 - 5. Nors iš trijų setų, bet užtikrintai laimėta prieš Volgą 15 - 8, 15 - 17, 1 - 5. Australų laikraščiai netgi pranašavo laimėjimą prieš vieną iš pajėgiausių ukrainiečių Lion komandą. Gaila, pranašavimas neišpildė. Pirmam varžybų ratui einant į pabaigą vytičiai išsikvėpė ir pradėjo pralaimėti. Priežastų tam yra daug. Pirmiausia nepastovi komandos sudėtis. Labai dažnai nepajėgiama išstatyti pirmojo šešetuko. Trūksta prieauglio, kuris garantuotų komandai progresą. Syki per savaitę renkamas Lietuvių Namų aikštelėje treniruotės, bet, atrodo, tas rezultatų nepataiso. Varžybos baigsis gegužės pabaigoje. Ar pajėgs vytičiai iškovoti nors ir į ketvirčio pusfinalius, tenka abejoti.

Moterų komandą treniruoja J. Gumby. Komandai vadovauja kapitonas A. Morkūnaitė. Šešetuką sudaro I. Pečiulytė, R. Andriusevičiūtė, L. Fuller - Radzevičiūtė,

N. Vyšniauskaitė, L. Andriusevičiūtė ir A. Salzborn. Nelabai sekminga turnyro pradžia. Rodos tur du pralaimėjimus nesusirinkus pilnam sąstatui. Vėliau komanda padarė gana gerą pažangą. Pasiekė keli svarbūs laimėjimai atkreipė spaudos dėmesį ir dažnai linkniuojama Vytis ir lietuvaitės. Svarbiausias sezono laimėjimas - tai nugalėjimas finalisčių pajėgiųjų esčių. Prieš Estoniją gungelio nusteibimui laimėta 15 - 9, 14 - 16, 15 - 6. Atsiekti kiti laimėjimai prieš A.T.C., Hawks nebuvo tokie įspūdingi, gal dėlto, kad lengvai laimėta. Prieš Pietų Australijos čempionės latves sukovota gerai keletas setų atsiektiant net 12 - 15 rezultata. Laimėti visgi dar nepajėgiama prieš šią puikų patyrimą turinčią komandą. Vytietės treniruojasi šeštadienį popietėmis taip pat Lietuvių Namų aikštelėje. Šią komandą, beveik tikra, kad matysime pusfinaliuose.

— ★ —

Šiais metais į Pietų Australijos jaunių mergaičių iki 18 - kos metų krepšinio rinktinę pakviestos dvi vytičės. Treniruotes lankė ir G. Krivickaitė, bet dėl traumos kojoje nepateko į rinktinę. Į Australijos pirmenybes Hobarte vyks Virginija Juciūtė ir Nijolė Vyšniauskaitė. Pirmenybės vyks gegužės mėnesį.

— ★ —

Sydnėje įvykusiose Australijos tinklinio pirmenybėse, už Pietų Australijos moterų tinklinio rinktinę žaidė Vyties tinklinio komandos kapitonas Aldona Morkū-

LIETUVIAI AUSTRALIJOJE

BRISBANE

SMAGIOS VESTUVĖS

Susituokė Adelė Kviecininkaitė (Povilo ir Justinos Kviecininkų dukte) su Alfonsu Raiti St. Marjy bažnyčioje. Apeigos atliko vietos klebonas. Mišių metu giedojo vietos choras lietuviškas giesmes. Gražiai ir iškilmingai nuaidėjo Veni Creator. Chorui vadovavo K. Stankūnas. Jaunas kilmu italas — architektas studentas. Bažnyčioje dalyvavo daug lietuvių ir italų — jaunojo giminės ir draugai.

Po jungtinių visi kvietieji svečiai susirinko vestuvių vaišėm Woolingaboj salėje, kur susirinko virš 100 dalyvių. Vaisių metu pasakyta daug jautrių kalbų linkint jauniems daug laimės ir gražios ateities. Sugiedota „Ilgiausių metų“. Sveikinimų sulaukta ne vien iš vietos, bet ir telegramomis iš kitur, jų tarpe ir ALB Krašto V-bos p-ko p. S. Narušio, skautų rajono vadeivos J. Zinkaus ir kitų.

Jaunoji Adelė Kviecininkaitė yra žinoma visiems brisbaniečiams lietuviškoje veikloje, tad nenuostabu, kad tiek daug svečių apturėjo savo vestuvėse ir susilaukė tiek sveikinimų. Ji priklauso skautams, tautinių šokių grupei, chorui, reikišiai vaidyboje, visuomeninėje veikloje (apyl. v-bos narė) savait. mokyklos mokytoja ir t.t. Beveik visą savo laisvalaikį skyrė lietuviškai veiklai. Mes linkime Adelei ir jos gyvenimo draugui Alfonsui daug laimės naujame kely ir laimėti visa tai, ko jauna širdis trokšta.

(k)

MELBOURNE

KUN. KOSTICENAS MELBOURNE

Ir Lietuvoje evangelikai tebuvo tik mažuma. Nedaug yra atvykusių jų ir čia, tad jų religinis gyvenimas nežymus, nes neturėdami Melbourne savo kunigo nebuvo ir tikrų pamaldų.

Sydneyje šie liet. evangelikai tuo atžvilgiu laimingesni. Tenyktė vokiečių evangelikų parapija turi kun. Kosticeną, kilusį iš Lietuvos, kuris drauge aptarnauja ir lietuvių evangelikus.

Keli Melbourne lietuviai evangelikai iniciatoriai nutarė surinkti visus Melbourne gyvenančius evangelikus ir po to kreiptis į kun. Kosticeną, kad atvykęs Melbourne mums atlaikytų pirmas liet. pamaldas.

Kun. Kosticenas neatsisakė, ir štai balandžio 16 d. sulaukėme jo savoje koplyčioje 7 val. vak. Koplyčia buvo pilnaitelė dalyvių, kurie su dideliu dvasios pakilimu išlausė pamokslą.

Po pamaldų dar porą valandų praleidome žiūrėdami kun. Kosticeno keltinose darytų nuotraukų ir besivaišindami kavute.

Didžiai dėkingi Melbourne liet. evangelikai sako ačiū kun. Kosticenui už jo vargą mūsų naudai ir Dievo garbei.

Melb. evangelikų ateitis žviesėja, nes baigiama susitarti su kun. J. Šimboru, kuris paskirtas Viktorijoje ir Swan Hill parapija ir žada laikyti pamaldas Melb. lietuviams evangelikams kas antrą mėnesį.

(m)

2-TRO BIRŽELIO STUDENTŲ balius MELBOURNE

Pranešimai

PIRMOJO TRANSPORTO DALYVIAMS VICTORIOJE

Melbourne gyvenantieji pirmojo transporto dalyviai ėmėsi iniciatyvos paminėti 20-ties metų sukaktį nuo atvykimo į Australiją. Mes norime, kad ši sukaktis neprabėgtų tytomis, bet būtų tinkamai paminėta. Tad kreipiamės į visus pirmojo transporto dalyvius, gyvenančius Viktorijoje prašydami pritarimo ir pagalbos. Numatome susirinkti su latviais ir estais Melbourne ir kreiptis į Imigracijos Departamentą, kad ši sukaktis rastų vietos Australijos spaudoje, televizijoje, radio programose ir kitur.

Mes kreipiamės į ALB Krašto Valdybą, kad šis paminėjimas rastų atgarsio ir Mūsų Pastogėje.

Lietuviai su savo šeimomis ir artimaisiais numatome suruošti minėjimą Melb. Liet. Namuose šių metų gruodžio 2 d. Minėjimas būtų iš dviejų dalių: iškilmingoji dalis ir koncertas, kurį išpildytų pirmojo transporto dalyvių vaikai ir antroji — pobūvis, pasidalinimas įspūdžiais po 20-ties metų, vakarienė, šokiai...

Prašome atsiliepti, ar šis iniciatorių sumanymas yra priimtinas. Jei taip, tai dar prašome papildymų, naujų idėjų. Apie tolimesnę eigą bus painformuota vėliau.

Be to, mums būtina reikalingas dalyvių skaičius, tad prašome jau dabar registruotis, kad iš anksto galėtume pradėti pasiruošimus.

Iniciatorių įgalotais ryšininkas yra K. Miedažys, 40 Como P-de, Maribyrnong, Vic. Tel. 317 7289.

draugų palydėtas jis išvyko pilnas vilčių vėl sugrįžti ir aktyviai reikštis lietuviškame gyvenime.

PRANEŠIMAS

A.L.B. Pertho Apylinkės visuotino susirinkimo įvykusio 1967 m. balandžio 21 d. išrinktos valdybos sąstatas:

Pirmininkas Jonas Miliauskas. Vicepirmininkas Juozas Norvilas. Sekretorius Ona Liutikienė. Kasininkas Viktoras Valaitis. Kultūros ir parengimų vadovas Juozas Baronas.

Visais reikalais kreiptis ir siųsti korespondenciją valdybos adresu: Box S.1445 G.P.O. Perth, Western Australia.

MOTINOS DIENA CANBERROJE

Gegužės 7 d. Canberroje paminėsime Motinos Dieną. 11.30 val. lietuviškos pamaldos St. Patricks bažnyčioje, Braddon. Išpažintys valandą prieš pamaldas, kurių metu giedos „Aušros“ choras, vad. P. Dariaus.

3 val. p. p. Liet. Klube motinų pagerbimas su pritaikinta tai dienai programa.

Visus mielus tautiečius kviečiame pamaldose ir pagerbime kuokaitlingiausiai dalyvauti.

Canberros Apyl. Valdyba

VAKARINĖS PAMALDOS ŠESTINĖSE

Gegužės 4 d., ketvirtadienį yra Kristaus Dangun Žengimo arba Šeštinių privaloma šventė.

Tos šventės vakare 6.30 val. bus lietuviškos pamaldos St. Joachim bažnyčioje, Lidcombe. Prieš pamaldas išpažintys. Po mišių gegužinės pamaldos.

Kun. P. Butkus

PADEKA

Nuoširdžiai dėkoju panelėms Kavaliauskaitei ir Vaičiūrgytei, ponui Vaičiūrgiui (jun.) už suteiktą rūpestį man staigiai susirgus. Taip pat dėkoju ponams Vaičiūrgiams (sen.) ir kun. Butkui aplankius mane ligoninėje, ponai Šliogerienė ir Moterų Draugijai už lankymą namuose.

Ieva Oliauskienė

PARDUODAMAS

trijų miegamųjų medinis namas čerpių stogu su didele veranda labai gražioje vietoje. Kaina \$7.775. Kreiptis: Mrs. G. Loveday, 59 Malton Rd., Beecroft, tel. 843445.

JOS AMŽINAI TRUKDO

Garsusis italų dirigentas Arturas Toskaninis buvo kartą paklaustas, kodėl jis nusistatęs prieš tai, kad jo orkestre groty moterys. Maloniai šypsodamasis, dirigentas atsakė:

— Matote, moterys kam nors amžinai trukdo. Jeigu jos gražios, tai trukdo muzikantams, o jeigu biaušios, — trukdo man.

Daugelis sydneyječių dažnai teiravosi apie metinį Caritas balių, kuris dėl gausių parengimų iš sausio pradžios buvo nukeltas į šį baliams patogesnę sezoną.

Tad Mieli Rėmėjai ir Gerbiami Tautiečiai, GEGUŽĖS 6 D., ŠEŠTADIENĮ, 7 VAL. VAK.

visi maloniai kviečiami į

TRADICINI SYDNEY LIET. CARITAS

BALIŲ,

kuris įvyks

AUDITORIUM — SALEJE, 15 PARK RD., AUBURN.

Programoje: „Neužmirštuolių“ — nuotaikingos dainos ir jaunieji baleto talentai.

Kaip visad puiki kontinentalinė kapela, skoningai paruoštas bufetas ir kiti balius įvairumai bei malonumai.

Įėjimas tik 1.50 dol.

Balius truks iki 1 val. ryto.

Dar kartą maloniai kviečiame visus po darbo dienų atsikvėpti: jaukioje savo prietelių draugystėje bei meninės programos ir balius nuotaikoj!

Sydney Lietuvių Caritas

PATENTAI

JAV patentų įstaiga įkurta 1790 m. kurioje įregistruojami krašte įvairiausi išradimai. Nuo tos datos išduota iki dabar apie 3 milijonai patentų, apsaugojančių išradėjo teises. Pradedant paprasčiausią ir baigiant naujausio modelio raketa — visa tai suregistruota šioje įstaigoje.

Pirmasis patentas šioje įstaigoje išduotas 1790 m. Samueliui Hopkinsui už išradimą, kaip iš medžio pelenų galima pagaminti muilą. Tą patentą pasirašė pirmasis Amerikos prezidentas George Washington. Tais metais tebuvo išduoti tik trys patentai. Sekančiais metais 33. Dabar išduodama apie 50.000 kasmet.

1836 m. išleistas naujas Amerikos Patentų statutas, kuris vėliau įsigaliojo visame pasaulyje. Pagal tą statutą išradėjas patentu teisišėmis tegali naudotis tik 17 metų, o vėliau jo išradimas pasidaro viešas žmonių nuosavybė. Išsibaidęs patento laikui tuo nauju išradimu gali naudotis visi, kam priinama, jį gaminti, keisti, tobulinti.

PADEKA

Mūsų tėvui Jonui Budrikiui mirus, reiškiamė širdingą padėką visiems jį į kapines lydėjusiems ir mums žodžiu, raštu, ar spaudoje išreiškusiems užuojautą.

Sūnūs Vytas, Zigmas ir dukterė Rūta

VISAIP

J. Kapočius lietuvis savanoris, aktyvus visuomenininkas įsijungė į Sydneyje lietuvių šachmatininkų grupę ir pradėjo dalyvauti turnyruose.

— ★ —

A. Andriejūnas galutinai apsisprendė pasilikti Melbourne ir panoro tapti „Varpo“ klubo nariu.

— ★ —

A. Šimaitis, buvęs „Kovo“ valdybos pirmininkas, šiuo metu labai užimtas tarnybos reikalais ir sportinėje veikloje nedalyvauja.

DISKUSIJŲ VAKARAS tema:

MŪSŲ SANTYKIAI SU DABARTINE LIETUVA

Kviečiame visus sekmadienį, gegužės 7 d. į Bankstowno Lietuvių Namų salę. Pradžią 6 val. vak.

Forume: p. p. E. Jonaitienė, V. Liūga, V. Šliogeris jnr., J. Vėteikis. Moderatorius — p. P. Daukutė - Pullinen.

Įėjimas aukomis

Sydneyje Filisterių Būrelis.

Eilė Amerikos lietuvių laikraščių paskelbė Australijos Liet. B-nės Krašto Valdybos nuotrauką, kuri buvo paskelbta Mūsų Pastogėje šių metų pradžioje.

ALB KRAŠTO VALDYBOS P-KUI p. S. NARUSIUI

Canberros Apylinkės Valdyba sveikina Jus sulaukus 65 m. amžiaus ir linki Jums sveikatos, ištvermės ir ilgiausių metų lietuviškoje veikloje.

Canberros Apylinkės Valdyba

Geriausiai pavaišinsi savo draugus ir bičiulius

švenčių proga degtine

BALTIC VODKA

Gaminama lietuvių Adelaidėje ir ekspertų pripažinta augščiausios rūšies. Gaunama visoje Australijoje.

SPECIALIAI ŠVENČIŲ PROGA IŠLEISTA NEPAPRASTAI AUKŠTOS KOKYBĖS

VYŠNINĖ — CHERRY VODKA

Sydneyje reikalaukite pas M. PETRONĮ 152 LIVERPOOL RD., ENFIELD. TEL. 74-5727

BALTIC MANUFACTURING CO. PTY. LTD.

Crn. Newman St. and Institute Lane Semaphore, S.A.

Mūsų Pastogė

BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY "OUR HAVEN" LEIDĖJAS: A.L.B. KRAŠTO VALDYBA

Redaktorius: Vincas Kazokas 13 Percy Street, Bankstown, N.S.W. Tel.: 70-8395 Administracijos tel. 649 9062

Redakcija rankraščių taisy ir trumpina savo nuožiūra. Prenumerata: metams £4.0.0. (\$8.00), pusei metų — £2.0.0 (\$4.00), trims mėnesiams £1.0.0 (\$2.00). N. Zelandijoje ir Anglijoje kaina ta pati. Kituose kraštuose metams £5.0.0 (\$10.00). Atskiuro numerio kaina 2 šil. (20 centų).

Prenumerata adresuojama:

MŪSŲ PASTOGĖ, Box 4558, G.P.O., Sydney, N.S.W.

Skelbimai:

1 colis per 1 skiltį 12/- (\$1.20), bendruomeniniai 10/- (\$1.00). Už skelbimų turinį neatsakoma.

Printed by Mintis Pty. Ltd., 417 Burwood Rd., Belmore Sydney, tel. 759 7094, for the Publisher: Australian-Lithuanian Community, P.O. Box 4558, G.P.O., Sydney, N.S.W.